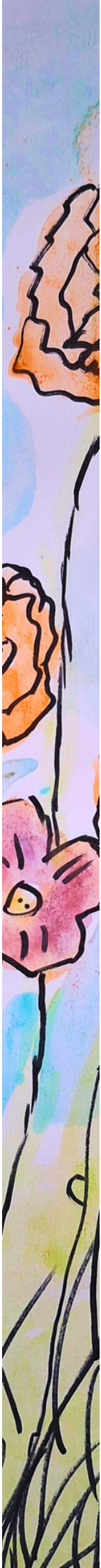

Samorastnik

Šolsko glasilo OŠ Prežihovega Voranca Jesenice

2024/2025

Samorastnik,

glasilo OŠ Prežihovega Voranca Jesenice

Maj 2025

Glasilo so pripravili učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo in ostali učenci OŠ PV.

MENTORICA:

Anita Malić Cumbo, prof. slov.

Literarni prispevki so nastali pod mentorstvom učiteljic slovenščine oziroma učiteljic razrednega pouka, likovni pod mentorstvom učiteljice likovne umetnosti oziroma učiteljic razrednega pouka.

Naslovnica: Ajla Puljarga, 4. c

Fotokopirano na šoli, 50 izvodov

Intervju z ravnateljico	1
Šola v naravi	3
Vikend za nadarjene	5
Srečanje učencev šol s Prežihovim imenom	6
Obisk Gorensjkega glasa in Radia Triglav	7
Dobrodelne dejavnosti	9
Šolske proslave	11
Pevski zbori	13
Prvo leto ruščine na naši šoli	14
35. Otroški parlament	15
Tekmovanja iz različnih znanj	17
Intervju z Boštjanom Gorencem Pižamo	21
Zasvojenost z ekrani	24
Vplivi videoiger	26
Dolgčas?	27
Intervju s ChatGPT	28
Učenje ob glasbi	29
Uf, kako je težka torba!	30
Andersenov večer	31
Literarni prispevki 	32

Dragi bralci,

naš Samorastnik ima že močne in razvejane korenine, vsako pomlad pa se pojavi nova mladika z mnogimi svežimi listki.

Tudi letošnjo mladiko so oblikovali učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo, najlepše cvetke pa predstavljajo literarna in likovna dela vseh naših učencev.

Želimo vam prijetno branje našega Samorastnika in uspešen zaključek šolskega leta.

Šolski novinarji

Šola mora biti na prvem mestu

Ko se želimo pogovarjati o šoli, je zagotovo najboljši sogovorec ravnatelj. Jaz sem se pogovarjal z gospo Jelko Kusterle, ki je letos zadnje leto ravnateljica oz. vršilka dolžnosti ravnateljice na naši šoli. Pred tem je bila vrsto let učiteljica slovenščine in ima izjemen vpogled v šolsko dogajanje in natančen notranji kompas, s katerim lahko opredeli, kje smo in kam plujemo.

Avtor: Amil Vojniković, 9. a

“

Pri odločitvi o učiteljskem delu sem ravnala po srcu.

1. Ali ste že v otroštvu želeli delati v šoli? Kakšne so bile vaše želje?

Že v drugem razredu sem v svoj zvezek šolskih nalog, ki ga imam še vedno spravljenega, napisala, da bom, ko bom velika, učiteljica in da bom stroga in da bom dajala 'cveke'.

2. Z našo šolo ste povezani že dolgo. Imamo prav, da ste bili na tej šoli učenka, nato učiteljica, pomočnica ravnatelja in zdaj ravnateljica?

Učenka sem bila v tej zgradbi. Ta pa je bila takrat razdeljena na dve različni šoli – na zahodu je bil Prežihov Voranc, proti vzhodu pa je bil Tone Čufar. Učenci, ki smo prihajali v šolo, smo šli avtomatično vsak v svojo stran. Bilo je, kot bi imeli eno pregrado vmes, celo kot bi bili dve ločeni stavbi, tako da ravno učenka Prežihovega Voranca nisem bila, bila pa sem učenka v tej zgradbi.

Zanimivo je, da sem bila v 1. in 2. razredu v tisti učilnici, ki je bila kasneje moja, ko sem učila slovenščino.

Učiteljica sem bila prvič že med študijem, ker takrat nisem naredila letnika, pa je oče rekel, da moram iti delat.

Tako da sem delala tu leta 1978, od decembra do junija sem v celodnevni osnovni šoli poučevala glasbo. Takrat sem učila ljudi, ki so danes stari okrog 50 let in še malo čez. Pomočnica ravnatelja sem bila 15 let, zdaj sem pa v. d. ravnateljice.

3. Katera od zgoraj naštetih vlog vam je bila najbolj všeč in zakaj?

Najraje sem bila učiteljica, ker sem se pri odločitvi o učiteljskem delu ravnala po srcu. Z otroki sem neverjetno rada delala, super mi je bilo, da sem s svojo navdušenostjo lahko tudi njih potegnila v predmete, ki sem jih imela rada. Najraje sem imela slovenščino, takoj za tem pa je bila angleščina. Glede na to, da sem tukaj učila predvsem slovenščino, me je navduševalo, da so otroci radi imeli slovenščino.

4. Kako se današnja šola razlikuje od tiste, ki ste jo vi obiskovali?

Ko sem jaz začela hoditi v osnovno šolo, je bil triizmenski pouk - dopoldne, popoldne, najmlajši pa smo imeli tretjo izmeno, od enajstih do dveh približno.

Pouk smo imeli tudi ob sobotah, kar si danes verjetno težko predstavljate. To sta veliki organizacijski razliki.

Druga razlika pa je bila v tem, da so nas starši vzgajali v duhu, da je šola naše delo in mora biti na prvem mestu, vse drugo je bilo ob tem. Jaz sem hodila k rokometu in v glasbeno šolo, ampak sem morala najprej opraviti vse, kar se tiče šole, potem sem pa lahko bila prosta ali pa na dejavnostih, ki bile največkrat pozno popoldne ali zvečer.

5. Lahko izpostavite nek dogodek ali projekt, ki vam bo zagotovo ostal v lepem spominu?

Seveda, vesela pošta pred božičem je moj projekt, s katerim sem se ukvarjala na prejšnji šoli v Kropi in prinesla na to šolo v letu 2001/2002. Lepo je videti, kako še vedno šola živi s tem projektom, in ponosna sem, ko vidim, da to devetošolce še bolj poveže med sabo.

6. Kateri šolski predmet bi uvedli v šole, če bi imeli to možnost?

Mislim, da imate predmetov popolnoma dovolj, zato za otroke ne bi uvedla ničesar. Dodala bi pa kaj za odrasle in starše, a osnovna šola ni za to. Mislim, da je tisto, kar je narobe, pri odraslih in ne pri otrocih.

7. Kaj je po vašem mnenju največji izziv, s katerim se bodo v prihodnosti morali spopadati v šoli? Lahko posredujete kak nasvet?

Predvidevam, da je to vprašanje o šolstvu na splošno in ne o naši šoli. Šolstvo je žal zelo na udaru zaradi sistema, ki je precej nad nami. Zaradi njega primanjkuje učiteljev in ker ni strokovnjakov, ki bi s pravim veseljem in srcem prišli učiti v šolo, bo kvaliteta pouka lahko vedno nižja.

Ko pa ni več kvalitete pri učiteljih, ne moreš pričakovati, da bodo učenci z veseljem hodili k predmetu in pri njem napredovali.

Tako se hitro ujameš v začaran krog in tako lahko razpade celoten šolski sistem.

Kakšen nasvet? Odlično bi bilo, če bi si ena vlada vzela za projekt desetih let, da bodo skrbeli za šolanje učiteljev, ki bi potem prišli v šolo tudi učiti. Ni dovolj le to, da študirajo za učitelje, treba jim je dati tudi nekaj spodbude, da pridejo in posredujejo svoje znanje učencem.

“

Vesela pošta devetošolce
še bolj poveže med sabo.

Šola v naravi

Kdo zna najbolje začeti novo šolsko leto? Ja **petošolci**!

Znova so uvod v peti razred imeli kar na morju, saj so drugi septembrski teden preživeli v Bašaniji. Tudi nekaj dežnih kapljic jim ni preprečilo, da si ne bi ustvarili nepozabnih spominov, ki so jih greli še celo šolsko leto.

Šestošolci so prve februarske dni preživeli v Radencih na jugu Slovenije in po vsem strahu pred mrazom tam preživeli pet lepih sončnih dni.

V sobe smo se razvrstili
in si sami vse zložili.

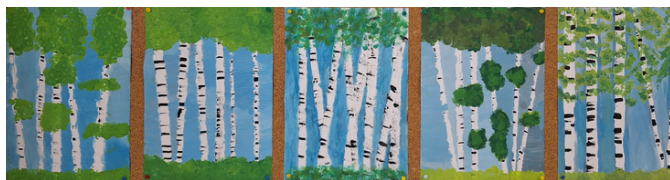
Sladkarije so nam vzeli,
da bi boljši tek imeli.

Hrane ne bomo metali stran,
tak bil je njihov plan.

Plezalno steno smo preplezali,
vozlov cel kup zavezali.

Z lokom streljali v tarčo,
se spoprijateljili s kačo.

Spoznavali smo prvo pomoč
in ples imeli zadnjo noč.

Šola v naravi

Osmošolci v Rakovem Škocjjanu, april 2025

“

Pohodi so bili dolgi, ampak prijetni, ogledi kraških jam so nas popeljali v podzemni umetniški svet narave. Plezanje po steni je bil izziv, ki ga je bilo vredno opraviti in pridobiti novo izkušnjo. Tudi vožnja s kanujem je poskrbela za tiste, ki imamo radi adrenalin.

Cel teden je bil zanimiv in poln sproščenega druženja s sošolci in učitelji.

Eros Imamović Thaqi, 8. c

Dnevi so nam hitro minevali, saj smo imeli vsak dan veliko dejavnosti. Dopoldne smo hodili na ogled, zbirali rastline in opazovali živali. Tam sem res razumel, kaj pomenijo 'kraški pojavi', saj sem jih videl na lastne oči. Popoldne smo imeli orientacijo, športne igre, tekmovanje v lokostrelstvu.

V šoli v naravi smo se vsi še bolj povezali. Nekateri sošolce, ki jih prej nisem dobro poznal, sem zdaj spoznal bolje.

Ko smo se po petih dneh vrnili domov, sem bil utrujen, a šola v naravi mi bo ostala v lepem spominu zaradi prijateljev in smeha.

Harun Halilović, 8. c

”

Vikend za nadarjene učence

Avtor: Adin Hopovac, 7. c

Dobre ocene so nagrade za učenje, a obstajajo še druge nagrade – npr. vikend zabavnih aktivnosti.

Sredi novembra je učiteljica Uršula Žumer nekaj učencev povabila na vikend za nadarjene. Vabila smo bili zelo veseli, saj nam je rekla, da nas čaka veliko novih doživetij.

Po treh dneh v CŠOD Cerklje na Gori smo ugotovili, da je imela prav. Čeprav so nas na začetku prestrašili s strogimi pravili, so učitelji za nas pripravili veliko zanimivih stvari. V vseh smo zelo uživali, imeli pa smo čas tudi za druženje in spoznavanje novih prijateljev. Fantje smo kar nekaj časa preživeli ob namiznem nogometu in se zabavali.

Natančnejšo predstavitev dejavnosti je pripravila organizatorica, učiteljica **Uršula Žumer**.

V petek, 8. 11. 2024, sva se s kolegico Lenno Korenjak in 27 učenkami in učenci v dopoldanskih urah z avtobusom odpravili v CŠOD Cerklje na Gori, kjer smo preživeli tri lepe dni. Vikend je bil obarvan z besedo, igro, ustvarjanjem, dramatizacijo in glasbo.

Učenci so sodelovali v zelo raznovrstnih delavnicah – imeli so fotolov po Cerklju na Gori (seveda ni manjkal učni list), zabavno besedno delavnico, pri kateri bo bili učenke in učenci nadvse ustvarjalni in brez treme. Resnično smo se zabavali in krohotali do solz.

Spoznávali so tudi kulturno dediščino kraja, saj so si ogledali muzej o cerkljanskih laufarjih. Domačin jim je v cerkljanskem narečju predstavil 26 pustnih mask iz lipovega lesa in pripadajoča oblačila. Kasneje so v povezavi z videnim ustvarjali še unikatne lutke iz papirja in pripravili lutkovno predstavo.

Bili so tudi arhitekti mostov in stopnic iz lesa (Da Vincijev most...) ter ustvarjalci stripov. Veliko delavnic je bilo tudi na prostem, npr. v gozdu so gradili bivake. Niti za zabavo ni zmanjkalo časa, saj so imeli tudi ples.

Ocenjujem, da so bile to zelo kakovostno izpeljane vsebine, zelo primerne za nadarjene, radovedne in motivirane učence.

Gremo v *toti* Maribor

SREČANJE UČENCEV ŠOL S PREŽIHOVIM IMENOM

Po lanskoletni nalogi gostitelja srečanja osnovnih šol s Prežihovim imenom, našo ekipo letos čaka druženje v Mariboru.

Jeseniške prežihovce bo zastopalo pet devetošolcev: **Safijja Hasanagić, Mia Kocijančič, Ela Muratović, Nik Noč in Patrik Zver.**

Pred odhodom smo se z njimi in njihovo mentorico **Klavdijo Kranjc Jensterle** pogovarjali o predstavi, ki so jo pripravili za srečanje.

Ga. Kranjc: Letos so nas gostitelji usmerili v razmišljanje o naravi, zato sem pripravila predstavo, v kateri skozi živalsko zgodbo predstavimo problem današnjega časa – vse smo zabetonirali, zdaj pa bi radi uživali v zelenju. Kaj narediti? Različne živali nam predstavljajo soočanje s problematiko in nastavljajo ogledalo sodobni družbi.

Pripovedovalec (Nik): Jaz bom gledalce vpeljal v zgodbo in izpostavil naveličanost nad betonsko džunglo ter poprosil živali za pomoč.

Medved (Patrik): Medved je dobrohoten, večinoma vesel, ampak zna ukrepati in se razjeziti, ko je treba.

Lisica (Ela): Lisica zna vsako težavo obrniti v svojo korist in izkoristiti ostale živali, da doseže, kar si je zamislila. Tako je tudi z ekološko krizo in sredstvi iz Bruslja ...

Mravlja (Safijja): Mravlja je idealna delovna sila za lisičine načrte in ima pomembno vlogo pri razpletu zgodbe.

Sova (Mia): Sova ima s svojo bistrostjo glavno vlogo pri koordinaciji projekta in pripravljanju načrtov.

Vas zanima še, kaj se jim plete po glavi pred srečanjem prežihovcev?

Patrik: Komaj čakam, da spoznam gostitelja in njegovo družino. Lani sem bil tudi sam v tej vlogi, pri meni je bil učenec iz Doberdoba. Zanima me tudi, kako nam bo šla igra. Zdi se mi, da bomo dobro zaigrali in se veselili.

Nik: Tudi jaz se veselim nastopa in dvorane ter publike, pred katero bomo nastopali. Nisem preveč živčen in komaj čakam na druženje.

Ela: Ker še nisem bila v Mariboru, me že to zanima, tudi dom, v katerem bomo nastopali, se mi zdi lep. Malo se bojim nastopa, a bom to že premagala. Zanima me tudi, kaj bodo druge šole pripravile. Upam, da se bova z gostiteljico dobro ujeli.

Safijja: Tudi jaz komaj čakam na odhod in na reakcijo gledalcev našo predstavo. Mislim, da nam bo šlo dobro. Tudi jaz razmišljam o gostiteljih in kaj bomo počeli.

Šolski novinarji spoznajo moč sedme sile

OBISK GORENJSKEGA GLASA IN RADIA TRIGLAV

Avtorji: Inel Aličajić, 7. b. Ilhan Aličajić in Leart Voci, 8. b

Aprila se je nekaj učencev izbirnih predmetov šolski radio in šolsko novinarstvo z mentoricama go. Zdenko Kersnik in go. Anito Malić Cumbo odpravilo v Kranj, da bi spoznali, kako poteka delo v časopisni hiši Gorenjski glas in na Radiu Triglav. Sedma sila, ki je omenjena v naslovu, je namreč izraz za novinarstvo.

Najprej smo si ogledali Gorenjski glas, tam so nas zelo lepo sprejeli, gospa Dina Kavčič, ki je bila nekoč učenka naše šole, nam je predstavila, kako poteka pripravljanje časopisa in prilog.

Preberite si naše vtise po obisku:

Ilhan Aličajić: Na Gorenjskem glasu so nas zelo lepo sprejeli in nam predstavili tiskani in spletni časopis. Zanimiv mi je bil program, v katerem delajo, saj novinarjem omogoča, da delajo kadarkoli in kjerkoli. Izvedeli smo, da jih veliko dela tudi ponoči.

Leart Voci: Delo novinarjev se mi zdi zelo zanimivo, ker obiskujejo toliko različnih dogodkov. Tudi med našim obiskom je en novinar odhitel na neko prireditev.

Inel Aličajić: Presenetilo me je, da imajo v tem času internetnih medijev še vedno toliko zvestih bralcev. Zanimivo je tudi, da že začenjajo z delom za naslednjo številko, preden izide trenutna.

Elsa Hodaj: Meni je všeč, da imajo tudi možnost delati od doma, saj je delo novinarja tako, da včasih dobiš idejo ali prave besede šele zvečer. Všeč mi je tudi, kako imajo točno določeno že vnaprej, kje in koliko dolg bo posamezen prispevek.

Lara Šolak: Delo novinarja se mi zdi zanimivo, a naporno, saj moraš na dogodke tudi zvečer, med vikendi ali prazniki. Pričakovala sem, da bodo imeli veliko več zaposlenih, ker imajo toliko različnih časopisov oz. prilog.

Ko smo zaključili s spoznavanjem tiskanih medijev, smo se odpravili še na radio. Tudi tam so nas lepo sprejeli. Pogovarjali smo se lahko z glavno urednico, gospo Natašo Harej, in voditeljem Rokom Podakarjem.

Glavna urednica nam je povedala, da program ustvarja majhna ekipa, zato si delo delijo, njena naloga pa je, da vse, kar gre v eter, preveri.

Ker smo tudi mi 'novinarji', nas je opozorila na odgovornost, da skrbimo za pridobivanje pravih informacij in se izurimo v prepoznavanju netočnih ali t. i. lažnih novic.

Voditelj Rok Podakar je predstavil delo radijskega voditelja in izpostavil, da je delo včasih lahko stresno, saj vse poteka v živo in možnosti popravljanja ni, a z dobro pripravo gre iz oddaje v oddajo lažje.

Laro je še zanimalo, kako je z rabo knjižnega in pogovornega jezika, in Rok ji je rade volje odgovoril: "Načeloma v novinarskem delu uporabljamo knjižno slovenščino, medtem ko v sproščenem programu lahko voditelj uporablja tudi pogovorni jezik, ker smo gorenjski radio in govorimo tako kot ljudje, ki nas poslušajo. Vseeno pa smo pozorni na rabo dvojine, roditelja in ostalih osnovnih pravil."

Elsa je povprašala še, o smešnih doživetjih med vodenjem in izvedeli smo, da je enkrat neka gospa klicala v oddajo, naj dajo bolj potih radio, nato pa ji je razložil, da lahko brez težav to naredi tudi sama 😊

Poklic prinaša veliko zanimivega, niti dva dneva nista ista, zlasti delo v živo je včasih lahko prava norišnica, včasih se zgodi tudi, da kaj 'crkne' in se moraš znajti.

Ob koncu našega druženja sta učenci, ki soustvarjata oddaje šolskega radia Solzice, dobili priložnost, da se preizkusita v nastopanju v živo.

Larini vtisi po tej preizkušnji so odlični. Čeprav jo je bilo strah, ko je izvedela, da jo bodo v živo poslušali vsi poslušalci, se je sprostila in se prepričala, da se mora zbrati, da se ne bo osramotila. Resno je vzela navodila, naj bo čim bolj taka, kot je v resnici, in v preizkušnji uživala.

Tudi **Elsa** je bila presenečena, ko so ji dali slušalke in ji rekli, naj se usede pred mikrofona, vendar se je z vso to opremo okrog sebe dobro počutila. Všeč ji je bilo, da je lahko slišala svoj glas s slušalkami in bi zagotovo to še kdaj ponovila.

Dobro je biti dober

DOBRODELNE DEJAVNOSTI

Avtor: Arslan Makić, 9. a

O dobrodelnosti smo vsi že kaj slišali, a pogosto pozabimo, da je dobrodelen lahko prav vsak, saj ne gre le za denarno pomoč. Pomagamo lahko s svojim časom, znanjem, darovanjem stvari, ki bi jih kdo drug bolj potreboval kot mi ...

Na naši šoli smo radi dobrodelni, v nadaljevanju na kratko predstavljamo le nekaj projektov, s katerimi smo nekomu (in tudi sebi!) pričarali nekaj lepih trenutkov.

Ena izmed najbolj prepoznavnih akcij je **zbiranje starega papirja**. Ga. **Petra Hrovat** že vrsto let vodi ta projekt in dosegamo res visoke številke. Letos nam je uspelo zbrati malo manj kot 40 ton! Bravo!

Zbrana sredstva vsakič namenimo v Šolski sklad, ki pomaga socialno šibkejšim učencem in omogoča izvajanje nadstandardnih dejavnosti.

Zbiranje zamaškov

Tudi nad tem projektom bdi učiteljica **Petra Hrovat** in pravi, da vsak zamašek šteje. Opaža, da jih je manj, odkar so pritrjeni na plastenke, a jih učenci in zaposleni še vedno prinašajo. Škatli v avli na hodniku se počasi polnita. Hvala vsem!

V letošnjem letu zamaške zbiramo za 23-letno Mariborčanko s cerebralno paralizo, ki ji bomo s sredstvi, zbranimi z zamaški, pomagali pri izvajanju terapijskega programa.

Dobrodelna akcija učencev 5. b in 5. c

V tednu otroka so učenci dveh petih razredov v spremstvu razredničark **Petre Hrovat** in **Anje Skumavc** obiskali prostore Rdečega križa Jesenice in se dogovorili, da organizirajo zbiranje oblačil, igrač in uporabnih šolskih pripomočkov za otroke, njihove vrstnike, ki živijo v pomanjkanju. Odziv otrok in njihovih staršev je bil zelo velik, česar smo bili vsi skupaj še posebej veseli.

Učenci 3. a na dobrodelnem koncertu

V petek, 11. 10. 2024, so se učenci 3. c razreda z razredničarko **Ano Sampa** udeležili dobrodelnega koncerta za Tinko in Nežo na OŠ Toneta Čufarja. Ker so se pri spoznavanju okolja pogovarjali o solidarnosti in humanitarnih organizacijah, so teorijo združili s prakso. Ajda, Ela, Nadia, Nenad, Mia, Elvin, Maid, Adin, Elmin in Lana so se odločili, da jima pomagajo s prostovoljnimi prispevki in z udeležbo na koncertu pokažejo, da so solidarni lahko tudi najmlajši.

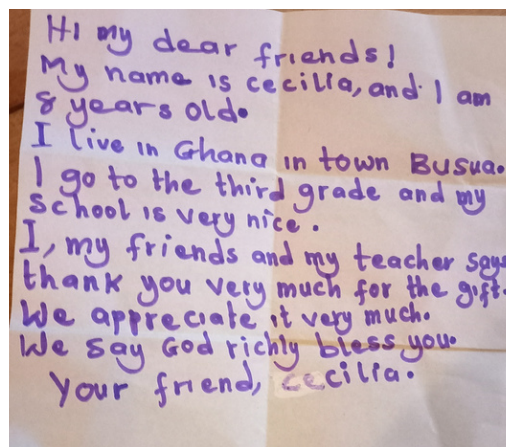
Pomagali smo ganskim otrokom

V mesecu februarju so učenci 3. c razreda dobili idejo, da bi zbrali nekaj oblačil za svoje sovrstnike v Gani. Približno en teden so vsak dan v šolo prinesli kakšno malenkost, tudi kakšno igračo, svinčnike, kolebnico, družabno igro Enka, bonbone...

Učenka Ela, ki zelo rada govori angleško, je za afriške učence napisala pismo, v katerem se je predstavila.

Učiteljica **Ana Sampa** je nato oblačila odnesla v Afriko, natančneje v vas Busuo, v Gano.

Tam je obiskala najprej vrtec, saj smo zbrali tudi nekaj premajhnih oblačil, nato pa še osnovno šolo, 3. razred. Izročila jim je tudi Elino pismo, ki so ga z zanimanjem glasno prebrali.

Predšolski otroci in učenci 3. razreda so bili zelo veseli, ker so dobili lepa, nova oblačila. V zahvalo je učenka Cecilia napisala pismo in nam v njem zaželela, naj nas Bog za našo dobrodelnost obilno blagoslovi.

Božično-novoletni bazar

Na naši šoli že vrsto let pripravljamo božično-novoletni bazar, na katerem ponudimo izdelke, ki so jih učenci izdelali v okviru tehniških dni. Bazar je že ves čas dobrodelno obarvan, saj so vsi prispevki namenjeni Šolskemu skladu.

Letošnji bazar, ki smo ga izvedli 10. decembra 2024, je bil poseben predvsem zaradi množice in raznolikosti izdelkov. Svoj delež so namreč prispevali čisto vsi oddelki naše šole.

Ga. **Katrca Horvat**, ki je ena glavnih soustvarjalk bazarja, je povedala, da čar bazarja traja mnogo dlje kot le tisti dan, saj se imamo »lušno«² že med pripravljanjem izdelkov, veliko veselja pa izdelki zagotovo prinašajo tudi vsem lastnikom kasneje. Izdelki so bili res zelo raznovrstni in vsak je lahko našel nekaj zase, za nase ali vase.

Najbolj so navdušile sladke dobrote, najlepše pa je bilo vzdušje in povezanost vseh, ki smo pri projektu sodelovali.

Najlepše se zahvaljujemo za vsem staršem, učencem in učiteljem, da je bazar lahko tako dobro uspel.

Ljubo doma, kdor ga ima

ŠOLSKE PROSLAVE

Avtor: Muhamed Čelenka, 7. a

Na šoli imamo veliko kulturnih dogodkov, a tri proslave so v vseh šolah obvezne. Katere so to in zakaj?

Z zakonom je določeno, da moramo v šoli imeti 3 proslave pred državnimi prazniki:

- 26. 12. - dan samostojnosti in enotnosti: Takrat so razglasili rezultata glasovanja o tem, da Slovenci želijo živeti v samostojni državi.
- 8. 2. - slovenski kulturni praznik: To je datum smrti največjega slovenskega pesnika, Franceta Prešerna.
- 25. 6. - dan državnosti: To je dan, ko se spomnimo, da je Slovenija leta 1991 postala samostojna država.

Na spletu piše, da je glavni razlog teh prireditev, da bi učenci bolje poznali domovino Slovenijo, ne glede na to, ali je Slovenija njihova rojstna domovina ali ne.

Dve proslavi sta že za nami, o njej sem se pogovarjal z učiteljicama, ki sta ju pripravljali za učence predmetne stopnje.

Poslavo pred dnevom samostojnosti in enotnosti je pripravljala učiteljica **Anita Malić Cumbo**, postavil sem ji tri vprašanja.

Kaj je bila rdeča nit proslave?

V prvem delu proslave je gledalce časovni stroj popeljal skozi pomembne dosežke v slovenski zgodovini: pokazal jim je neandertalčevo piščal, ki naj bi bilo najstarejše glasbilo na svetu, našli pa so jo v bližini Cerknega, nato sta časovni stroj voditeljici proslave pognali naprej do leta 2017, ko so slovenski košarkarji postali evropski prvaki, kasneje so učenci spoznali še obred ustoličevanja vojvod, moč in pomen Celjskih grofov ter prelomne dogodke za oblikovanje samostojne Slovenije v letih 1989-1991.

V drugem delu jih je obiskal Božiček s svojima pomočnicama in vse opozoril, da morajo skrbeti za učitelje, saj jih primanjkuje, in s pomočnicama predstavil nekaj zabavnih vaj, s katerimi lahko v šoli vsi ostanemo 'fit'.

Kaj je najbolje pri ustvarjanju proslav?

Zagotovo občutki ekipe tik pred nastopom, ko komaj čakamo, da pokažemo, kaj smo ustvarili. Pa tudi iskren aplavz ob koncu ima posebno vrednost, s katero je poplačan ves trud.

Kaj je najtežje pri ustvarjanju proslav?

Verjetno iskanje učencev, ki bi si želeli nastopati. Pogosto se mi zdi, da moram učence skoraj prositi za sodelovanje. Včasih ni bilo tako.

Težek del je tudi ustvarjanje slavnosnega vzdušja v prostoru, ki ni namenjen proslavam - v naši mali telovadnici.

Proslavo pred kulturnim praznikom je za učence predmetne stopnje pripravila učiteljica **Barbara Troha Šimnic** in vprašal sem jo enako.

Kaj je bila rdeča nit proslave?

Rdeča nit je bila drugačnost med nami, ker je vsak od otrok prebral del himne na drugem jeziku.

Kaj je najbolje pri ustvarjanju proslav?

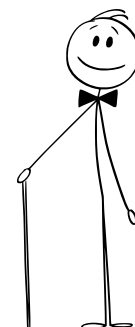
Najbolj všeč mi je, da sodelujejo ulenci in pokažejo, kako pomemben je bil Prešeren.

Kaj je najtežje pri ustvarjanju proslav?

Najtežje se je domisliti, kako na drugačen način predstaviti Prešerna, da se ne bi vsako leto ponavljalo.

Obe učiteljici sta izpostavili, da je v proslave vloženega veliko truda in da si želita, da bi nekateri učenci znali pokazati več spoštovanja do takih dogodkov, zato sem pripavil nekaj osnovnih pravil lepega vedenja na kulturnih prireditvah:

- Sedi mirno.
- Ne žveči.
- Ne moti drugih.
- Bodi tiho in poslušaj.
- Primerno se vedi ob državni himni.
- Ploskaj ob pravem času in na primeren način.
- Tudi pred in po prireditvi se obnašaj primerno.

Tretja proslava bo za učence od 6. do 8. razreda zagotovo nekaj posebnega, saj so vsi razredi dobili nalogo, da pripravijo neko točko, s katero se predstavijo kot razred.

Zagotovo bo zanimivo ...

Kdor poje, slabo ne misli

PEVSKI ZBORI

Na naši šoli se petje sliši vsak dan, saj imamo kar štiri pevske zборе, ki pridno vadijo za raznorazne nastope.

Že oktobra je pevce čakal zelo resen nastop, saj so bili z zborovodkinjo Metko Gregorič povabljeni na nastop z Manco Špik v Gledališču Toneta Čufarja.

Tudi učiteljski pevski zbor Prežihove Mete je šolsko leto začel s pomembnim nastopom. Na svetovni dan učiteljev, 5. oktober, so učiteljice nastopile na 9. koncertu učiteljskih pevskih zborov v Slovenski filharmoniji.

Vsi zbori, z zborovodkinjama Metko Gregorič in Petro Hrovat, so decembra pripravili tradicionalni božično-novoletni koncert in nas s čudovitimi pesmimi popeljali v novo leto.

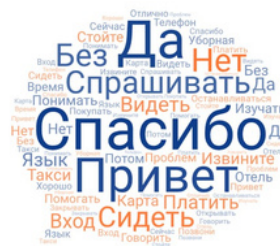
Po praznikih ni bilo časa za počitek, saj so v sodelovanju z OŠ Žirovnica v Linhartovi dvorani v Radovljici pripravili koncert z naslovom Cel svet imaš na dlani.

Tudi zaključek šolskega leta bo delaven, saj otroški pevski zbor 22. 5. čaka nastop na regijskem tekmovanju v Trziču, vsi zbori pa bodo združeno zablesteli na odru Kina Železar na zaključnem nastopu 29. 5. 2025.

Привет!

PRVO LETO RUŠČINE NA NAŠI ŠOLI

Avtor: Adin Hopovac, 7. c

V letošnjem šolskem letu smo se na naši šoli učenci začeli spoznavati z ruskim jezikom in kulturo. In beseda v naslovu je po rusko 'Živjo!', zapisana pa je v ruski cirilici.

Učiteljica Ana Kersnik Žvab poučuje izbirni predmet za učence 7., 8. in 9. r., kar nekaj učencev pa se uči rusko v sklopu interesne dejavnosti, ki jo vodi.

Tudi sam hodim k izbirnemu predmetu in ruščina mi je zelo všeč, nekaj minut učne ure sem izkoristil tudi za kratek pogovor z našo učiteljico.

Zakaj ste se odločili za študij ruščine?

Že v otroštvu so me zanimali jeziki, kot so španščina, nemščina in angleščina. Ruščina pa se mi je zdela še bolj zanimiva. Zelo rada tudi potujem, zanimajo me tudi druge kulture. Prijetno s koristnim sem združila z izobraževanjem v Moskvi in Sankt Peterburgu, prepotovala sem tudi Ukrajino.

Kaj vam je pri ruščini najbolj všeč?

Je mehek in tekoč slovanski jezik.

Kaj pa je po vašem mnenju najtežja stvar?

V sorodnih jezikih so običajno najbolj problematični t. i. lažni prijatelji. To so besede, ki zvenijo enako, a pomenijo nekaj povsem različnega.

Učiteljica je povedala še, da si je za cilj zadala, da učence čim bolj spozna z bogato rusko kulturo. Spoznavali so rusko hrano, praznike in običaje. V času novoletnih počitnic so izdelali tipične ruske voščilnice, s katerimi so razveselili svoje domače.

Prepevali so ruske pesmi, med drugim tudi znano Katjušo, s katero so nastopali aprila na Unescovem nacionalnem dogodku Festival Jezikajmo, ki je potekal v Festivalni dvorani na Bledu. Maja bodo z isto točko nastopili tudi na Paradi učenja na Jesenicah.

Želimo več praktičnega znanja

35. OTROŠKI PARLAMENT

Avtorica: Elin Grgič, 9. b

Otroški parlament je dejavnost, v katero je vključenih okrog 400 slovenskih šol. Na naši šoli je mentorica dejavnosti učiteljica Barbara Troha Šimnic, ki je s predstavniki posameznih oddelkov pripravljala srečanja, na katerih so govorili o letošnji temi – šolski sistem. Izbrana tema je aktualna dve leti.

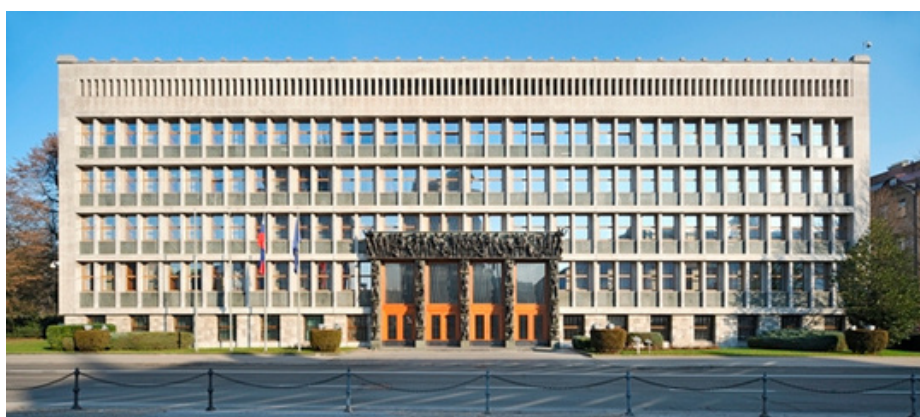
Predstavniki oddelkov so na srečanjih šolskega parlamenta predstavljali ugotovitve, do katerih so prišli na urah oddelčnih skupnosti. Vsem je bila všeč možnost, da povejo, kaj je v šolskem sistemu dobrega, kaj bi pa lahko še izboljšali.

V goste smo 12. marca na medobčinsko srečanje povabili tudi predstavnike drugih šol iz naše okolice, in sicer OŠ Josipa Vandota Kranjska Gora, OŠ 16. decembra Mojstrana, OŠ Toneta Čufarja Jesenice, OŠ Poldeta Stražišarja Jesenice, OŠ Koroška Bela Jesenice in OŠ Žirovnica.

Srečanja so se poleg učencev in njihovih mentoric udeležili ravnatelji in gostje, župan občine Jesenice, mag. Peter Bohinec, predstavnik ZDPM, Kristina Vilič, in prof. Stanko Arh.

Vrhunec dejavnosti vsako leto predstavlja nacionalno srečanje v Državnem zboru.

Našo šolo so v hramu demokracije predstavljali štirje devetošolci: **Valerij Luzar, Nika Vister, Patrik Zver** in **Žana Žagar**.

Parlamentno poslopje (Slika je z uradne strani Državnega zbora.)

Iz pogovora smo povzeli njihove vtise:

Patrik: Počutili smo se zelo dobrodošlo, saj so nas lepo sprejeli in nam vse pojasnili. Zdelo se mi je, da smo vsi dobro razpoloženi, vzdušje je bilo prijetno. Spoznali smo tudi pomembnost zgradbe, v kateri smo bili, saj smo vstopili skozi rentgen. Meni so že na začetku dodelili nalogo novinarja, zato so mi tudi pokazali mesta, ki so tudi v resnici predvidena za njih. Moja naloga je bila, da spremljam razprave in si beležim ključne dele.

Tema letošnjega parlamenta se mi zdi pomembna in prav je, da o njej razpravljamo ravno mi, saj najbolj vemo, kaj je v šolah dobro in kaj ni.

Patrik: Ja, predstavljal sem si, da bo več razprave, tako pa so večinoma le predstavljali svoja mnenja in se niso odzivali na prejšnja.

Nika: Mogoče je bilo tako tudi zato, ker so ogromno pozornosti namenili izpostavljanju problemov, o rešitvah pa ni bilo kaj dosti povedanega.

Tudi nas štiri so ločili, da smo šli v različne prostore in najprej v delovnih skupinah obravnavali štiri teme, jaz sem sodelovala v razpravi o učnih vsebinah. V teh manjših skupinah smo tudi lažje prišli do besede. V naši skupini je pravzaprav vsak moral nekaj povedati.

Nato smo ugotovitve predstavili v veliki dvorani, a tam nismo vsi prišli do besede.

Velika dvorana (Slika je z uradne strani Državnega zbora.)

Letos smo res več govorili o tem, kaj bi lahko izboljšali, naslednje leto pa se bomo usmerili v reševanje. Ena izmed glavnih pobud je bila, da bi v šolah imeli več prakse in manj teorije, vsaj pri določenih predmetih.

Valerij: Mi smo sodelovali v podtemi odnosi in sodelovanje in sklenili, da se moramo vsi truditi za dobre odnose in medsebojno spoštovanje, saj je dobro počutje osnova za vse druge cilje.

Patrik: Tudi o statusih športnika so razpravljali. Nekateri so izpostavili, da bi bilo pošteno uvesti kategorije kot v srednji šoli, saj niso vsi športniki enako obremenjeni. Eni imajo več treningov in tekem, drugi manj, ugodnosti imajo pa vsi enake.

Zmaga nad samim seboj je največja zmaga

TEKMOVANJA IZ RAZLIČNIH ZNANJ

Naslovni citat misleca Platona je zagotovo primeren za prispevek o tekmovanjih iz različnih znanj, saj je to najboljši način za napredovanje.

Vsako leto se učenci prijavljajo na razna tekmovanja, v prispevku predstavljamo tiste, ki se jim je uspelo uvrstiti na nadaljevalne ravni tekmovanj.

Tekmovanje iz znanja slovenščine za Cankarjevo priznanje

V nadaljevanje tekmovanja se lahko uvrstijo le osmošolci in devetošolci, regijskega tekmovanja se je udeležila **Ela Muratović** in dosegla bronasto priznanje. O tekmovanju je povedala:

Knjiga Bleščivka mi je bila všeč, a ne takoj. Najprej se mi je zdela precej bolj otroškam ko pa sva z učiteljico začeli iskati globlje in prenesene pomene, sem spoznala njena sporočila.

Tekmovanje na prvi pogled deluje enostabno, saj se ti zdi, da moraš samo napisati spis o knjigi. A to se zlasti v nadaljevanju tekmovanja spremeni, ker ne veš, katero temo bodo izpostavili in se nikoli ne moreš povsem pripraviti.

Slovenščina ima dolg jezik

Pri tem tekmovanju se učenci preizkusijo v izdelavi kratkega filma po literarni predlogi. Z naše šole sta se na regijsko tekmovanje uvrstili dve skupini in osvojili srebrno priznanje.

- **Alternativna kazen (Eva Glavić, 7. a, Izabela Bremec, 7. c, Špela Zorman, 7. c, Anaya Ibrahimović Kliko, 8. a)**

Za izhodiščno zgodbo smo si izbrale Prigode Toma Sawyerja, saj nas je navdušilo kako domiselno se je izmuznil zoprni nalogi, ki jo je dobil. Želele smo si, da bi bila naša zgodba (film) moderna, hkrati pa smo se trudile ohraniti sporočilo zgodbe. Hotele smo pokazati, da v sodobnem času vsako minuto, ki ni zasedena z dejavnostmi, preživimo pred ekrani, velikimi in malimi. Po navadi smo otroci pač takšni, da se nam marsikaj, sploh v tem času, pač ne da, pa naj bo to pospravljanje sobe ali pa pomivanje posode. Vedno iščemo izgovore, da tega dela ne bi opravili oz. bi ga nekdo namesto nas.

V naši zgodbi je glavna vloga Klara, zasvojena najstnica, ki celo med uro slovenščine uporablja telefon. Čeprav je bila prejšnje dni že večkrat opozorjena na neprimerno obnašanje pri pouku, se za to ne zmeni in tudi to uro uporablja telefon.

Ko s sošolko prideta v šolo, Klara ne pospravi telefona, prav tako še čaka, da ji bo sošolka Neža odprla vrata. Ko prideta v razred, ima Neža že vse pripravljeno za pouk, Klara pa se le usede na stol in bulji v telefon. Ko učiteljica opazi, kaj se dogaja, pride Klari za hrbet in ji nemudoma vzame telefon.

Po uri se dogovorita, da bo dobila alternativno kazen in opravljala različna dela. Klara seveda protestira in naslednjo uro vzame sošolki telefon, s katerim potem posnameta video za na Instagram. Po tej objavi izbere dve dekleti, ki bosta delo opravljali namesto nje naslednji teden v zameno za objavo objavo na njenem kanalu.

Taka je Klara. Samovšečna, brez srca, brez duše, zanima jo le kaj piše na njenem majhnem bleščečem se ekranu, pa še vedno hoče vsak biti njen prijatelj. Popularna je. In to je važno. Vsi bi bili radi njeni prijatelji le zato, da bi bili vidni. Nekaj več od ostalih. Klara ima ogromno sledilcev na Instagramu. Če si njen Instagram prijatelj, bi sledilcev imel verjetno tudi sam precej. In to Klara dviguje na vedno višji nivo.

Pri delu smo se zelo zabavali, sodelovali in kar je najpomembnejše naredili dober film. Najtežje je bilo zmontirati kadre, saj ni smelo biti preveč pavz ali glasbe. Na koncu smo morali napisati še napise o sodelujočih, a smo imeli malo pomoči. Veseli smo, da nam je film uspel, mi pa smo bogatejši za novo izkušnjo.

Zapisala: Izabela Bremec

- **Povodni mož (Valerij Luzar, Žana Žagar, Mia Kocijančič, Ela Muratović, Saška Svjetlanovič, 9. b)**

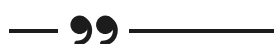
V naši zgodbi ima glavno vlogo razvajena najstnica, ki je zelo popularna in želi najti pravega fanta zase, a na žalost gleda samo za videz. Na neki zabavi nato zagleda neznanega fanta in se na prvi pogled zaljubi vanj, on pa jo zavrne. To je bilo zanjo nepredstavljivo, saj je do takrat ona bila tista, ki zavrača. To zavrnitev so tudi posneli in jo objavili na družabnem omrežju, Urška pa je postala tarča posmeha in njena popularnost je izginila.

Najtežje pri delu je bilo najti čas, da se vsi dobimo, velik izziv pa je bilo pisanje scenarija, saj smo se odločili, da ga bomo napisali v verzih. Iskanje rim in upoštevanje ritma nam je vzelo veliko časa. Težavno je bilo tudi izbiranje lokacije snemanja, a mislimo, da nam je na koncu vse skupaj dobro uspelo. Najboljši del ustvarjanja je bilo zagotovo druženje in smeh ob napakah pri snemanju (bloopers).

Tekmovanje v znanju slovenskega jezika za Vodnikovo priznanje

V letošnjem šolskem letu je bilo na prav poseben datum, 3. 12. (Prešernov rojstni dan), prvič organizirano Vodnikovo tekmovanje in sodelovali so tudi učenci naše šole. V nasprotju s Cankarjevim se pri tem tekmovanju osredotočajo na poznavanje jezikovnega dela pouka slovenščine (slovnica). Letos je bilo tekmovanje še poskusno, zato so se ga lahko udeležili le osmošolci in dijaki tretjih letnikov, naslednje leto pa bo že razširjeno na učence od 6. do 9. razreda osnovnih šol in vse letnike srednjih šol.

Preberite si, kaj so o tekmovanju povedali "poskusni zajčki" z naše šole: **Ilhan Aličajić, Sara Avdić, Benjamin Bremec, Jonatan Bremec, Hana Dizdarević, Nejc Margon, Lara Šolak, Aljaž Ulčar in Leart Voci.**

Tekmovanje je novo in zanimalo nas je, kako poteka.

Tekmovanja lahko pomagajo pri pridobivanju štipendije, zato je dobro spoznati novo tekmovanje.

Snovi je veliko in občutek imaš, da je v preizkusi lahko res karkoli.

Če ga primerjam s Cankarjevim, le-to na prvi pogled deluje lažje, saj se ti zdi, da moraš samo prebrati eno knigo in potem o njej pisati, a kasneje ugotoviš, da ni čisto tako. Je pa tudi pri Vodnikovem med vprašanji veliko takih, ki jih zagotovo znaš brez posebnega pripravljanja.

Tudi priprave na to tekmovanje so bile bolj konkretne – delali smo vaje, kot jih delamo pred ocenjevanjem.

Vsi so mnenja, da se splača udeležiti tekmovanja, Ilhan, ki je osvojil največ točk, je rekel celo, da je to tekmovanje med lažjimi tekmovanji.

Tekmovanje iz matematike za Vegovo priznanje

Na regijsko tekmovanje se je uvrstil **Ilhan Aličajić** iz 8. r. ter **Valerij Luzar** in **Sara Numanović** iz 9. r.

Ilhan na tekmovanja iz matematike hodi že več let, dvakrat se je že uvrstil na regijsko, tudi letos bi lahko šel, a mu je udeležbo preprečila šola v naravi.

Sara se je za tekmovanje odločila, ker jo matematika zanima že od malih nog, na tekmovanje se je pripravljala s pomočjo vaj, ki jih je dal učitelj, doma pa ji je pri težjih primerih pomagal tudi oče.

Valeriju je matematika prav tako všeč in že vrsto let z veseljem tekmuje.

Tekmovanje s področja angleščine

Državnega tekmovanja se je udeležil **Valerij Luzar** in osvojil srebrno priznanje. Za državno tekmovanje je moral prebrati tudi knjigo S. K. Ali: Love from A to Z, ki se mu je zdela v redu, ni pa ga navdušila. Esej o njej pa se je dalo napisati.

Tekmovanje v znanju fizike za Stefanovo priznanje

Na regijsko stopnjo se je uvrstil osmošolec **Leart Voci** in povedal, da se mu zdi to tekmovanje zelo koristno, saj se naučiš veliko novega in zanimivega. Pripravljal se je predvsem z reševanjem tekmovalnih pol s prejšnjih tekmovanj in tekmovanje označil kot zelo zahtevno.

Tekmovanje v znanju kemije

Srebrno priznanje je dobil **Valerij Luzar** iz 9. b in nam zaupal, da je v to tekmovanje vložil največ truda. Kemijske formule so mu predstavljale zanimiv izziv, pripravljal se je s pomočjo starih tekmovanj in se učil še dodatnih vsebin, ki jih pri pouku do takrat še niso obravnavali.

Tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni

Tudi pri tem tekmovanju se je najbolje izkazal **Valerij Luzar** in prejel srebrno priznanje. Na to tekmovanje se je prijavil, ker ga že pozna, o sladkorni pa že nekaj ve, ker je tudi njegov stari ata imel sladkorno bolezen.

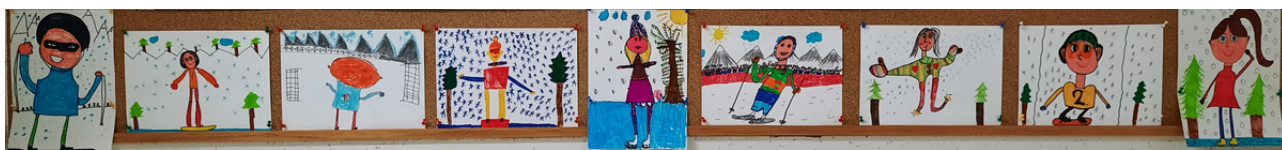
Tekmovanje Vesela šola

Na državno tekmovanje se je uvrstila petošolka **Julija Sambolec** in prejela srebrno priznanje (le točka jo je ločila od zlatega priznanja).

Zaupala nam je, da se je na tekmovanje prijavila zaradi sošolk, kasneje pa so jo pritegnile zabavne teme – najbolj všeč so ji bili zapisi o planšarstvu, najmanj pa jo je zanimala tema o letalih, saj je bila precej zgodovinsko obarvana. Na tekmovanje se je pripravljala s prebiranjem zapisov in natančnim branjem knjige Moj dedek je bil češnjevo drevo, ki se ji je zdela zelo žalostna, saj govori o smrti. Tekmovanje ji je bilo všeč in zagotovo se ga bo še udeleževala, priporočila pa bi ga tudi drugim.

ŠPORTNA TEKMOVANJA

Veliko uspehov so dosegli tudi naši športniki na atletskih tekmovanjih, v krosu, v moštvenih športih so učenci dosegali uspehe v igri med dvema ognjema, odbojkarice so se uvrstile na področno tekmovanje, nogometašice v polfinale državnega prvenstva, košarkarice v četrtfinale državnega prvenstva, fantovska košarkarska ekipa na področno tekmovanje, fantovsko nogometno ekipo pa področno tekmovanje še čaka.

Kaj imata skupnega Boštjan Gorenc in Anže Kopitar?

Novembra je kulturni dan četrto- in petošolcev popestril pisatelj, prevajalec in komik Boštjan Gorenc Pižama. Šolski novinarji smo izkoristili to priložnost in z njim opravili kratek pogovor.

Avtorji:

Luka Sušnik, Inel Aličajić in Luka Škrlec

Luka Škrlec je za šolski radio posnel pogovor, ki je bil objavljen na šolski spletni strani, mi pa ga za vas povzemamo v nadaljevanju.

Že ob uvodnem pozdravu nam je g. Gorenc zaupal, da se je imel v družbi naših učencev super, Luka pa je intervju začel z vprašanjem o njegovem vzdevku. Pisatelj nam je zaupal, da le-ta izhaja še iz otroštva. V prvem razredu je bil namreč priljubljena tarča razrednih težakov in enkrat so njegovo trenirko označili za pižamo in ga kar tako začeli klicati. Sprva tega ni maral, nato pa si je mislil, da je Boštjanov na svetu veliko, Pižama pa je le en.

Ob vprašanju o njegovem pisateljevanju nam je pojasnil, da ga je poklic našel, saj so zgodbe, ki jih je celo življenje vsrkaval, zbudile v njem željo, da bi nekaj tudi sam napisal. V impro gledališču je spoznal, da zna ustvarjati zgodbe, na katere se ljudje odzivajo, in žal mu je bilo, da bi za odru zaživele enkrat in nikoli več, zato se je odločil, da jih bo zapisal.

Luka jeanimalo tudi, kako Boštjan Gorenc gleda na jezika, s katerima se med pisanjem srečuje, slovenščino in angleščino. Za prednost angleščine je izpostavil besedotvorne možnosti, da iz katerih koli dveh besed lahko ustvariš neko novo, slovenščina pa se mu zdi bolj elegantna, ker ne potrebuje toliko nekih pripon, in nekatere stvari lahko na krajši način poveš.

Tudi **Luka Sušnik** mu je postavil tri vprašanja. Objavljamo jih v celoti.

Pižama: Pah, samo tri, meni so pa rekli, da bo težko :) Izvoli.

Luka: Ali berete svoje knjige, ko jih izdajo, in kako se ob tem počutite?

Pižama: Ja, seveda jih potem tudi kdaj berem. Predvsem otroške knjige berem ali pripovedujem publiki na nastopih. Sicer pa pri teh otroških knjigah bolj uživam v ilustracijah. Kar recimo Igor Šinkovec naredi iz mojih pravljič, se meni zdi tako čudežno. Jaz sem samo neke besede napisal, on pa najde neke pisane fantazijske svetove noter in je čisto hudo.

Dostikrat pa se mi zgodi med branjem prevoda, ki sem ga ustvaril pred 10, 15 leti, da si rečem: »Vau, a to besedo sem poznal?« To je predvsem pri kakšnih finih, starinskih slovenskih besedah, za katere moram danes pogledati v slovar.

Luka: Prebrali smo, da ste študirali angleščino. Kakšen učitelj bi bili, če bi vas pot zanesla v šolo?

Pižama: Nekaj časa sem delal kot učitelj in lahko se pohvalim, da je ena najljubših stvari, ki se mi je zgodila to, da je prišla k meni ena mama in vprašala, kaj sem naredil z njenim otrokom. Prvič ga je namreč videla, da ima urejen zvezek, stvari napisane z več barvami in da celo dela nalogo.

Meni se je zdelo, da moraš kot učitelj gledati, koliko se učenec potruži pri predmetu in koliko pokaže volje za sodelovanje ter predvsem, kakšno je znanje. Stvari, ki niso v razredu, ne smejo vplivati na oceno. Sem pa takrat v svojo malo redovalnico zafrkantsko dajal minuse za prilizovanje. Nisem maral prilizovanja, želel sem, da pokažejo, koliko znajo.

Luka: Velika težava za učence je pisanje spisov, zato me zanima, ali nam lahko posredujete tri nasvete, kako napisati čim boljši spis.

Pižama: Brati je treba, da si oblikujete besedni zaklad. Treba je znati oblikovati misli in tega se naučimo z branjem.

Ko prebereš nekaj knjig, vidiš, kako so zgrajena besedila, kako se začne pripovedovati, kako gradiš zgodbo in kako jo zaključiš. Skratka, branje je zagotovo najpo-membnejši nasvet.

Za tem je vaja. Ko ti učiteljica da za vajo pisanje spisa, ga napiši.

Tretja stvar pa je, da na dan ocenjevanja doma rečeš, da imaš vročino in ti napišejo opravičilo :)

Nikakor pa ne uporabljate ChatGPT za pisanje spisa, ker je to ah, oh, uh ... !!!

(Op. Boštjana Gorenca: »Bralci, ravnokar sem bruhnil po telefonu, s katerim me snemajo.«)

Inel Aličajić pa je Boštjanu Gorencu dal PETKO. To je list s petimi kratkimi vprašanji, na katera mora vprašani čim hitreje odgovoriti.

1. Prva asociacija na Jesenice je ...

Jaz sem tako star, da rečem Mesto rdečega prahu :) Drugače pa Anže Kopitar, imava istega dobavitelja podočnjakov.

2. V šoli bi uvedel predmet ...

Hmmmm, predmet funkcionalnega branja. Pa to ne bi bil predmet z ocenami, nujen pa bi bil, da bi se naučili, kako brati, ker danes vsi letamo po internetu in samo klikamo in beremo naslove ter se ne poglobimo. Nekaj takega bi potrebovali – kako se ustaviti in kako se poglobiti.

3. Pravljica, ki sem jo imel najraje, je ...

Mislim, da je to bilo bolj pesmica, in sicer Kaj je videl Mižek Figa. Med pravljicami pa mogoče ena, ki sem jo sicer odkril malo kasneje, pri devetih, desetih letih: Lubomir Feldek - Modra knjiga pravljic. Notri je bila pravljica o Janku in Metki, ki si nista umivala zob.

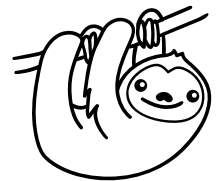
4. Če bi moral s časovnim strojem za en dan odpotovati v preteklost ali prihodnost, bi izbral ...

Za en dan nazaj, da bi lahko imel še enkrat nastop tukaj, ker je bilo zelo dobro :)

5. Če bi se moral spremeniti v žival, bi želel biti ...

Huh ... lenivec, ker bi se končno malo odpočil. Visel bi na drevesu in bil aaaa ... izi izi ...

Ali pa mogoče kakšen enoceličar, mogoče ameba. Ko bi se preveč zredil, ne bi imel težav, ampak bi se samo na pol dal in bi bila dva ter se pogovarjala med sabo :)

Zasvojenost z ekrani

Verjetno vsi doma poslušamo, da preveč časa preživimo s telefoni v rokah ali pa zatopljeni v igrice. Ali lahko preživimo brez zaslonov ali smo z njimi že zasvojeni?

Avtor: Ilhan Aličajić, 8. b

Kaj je zasvojenost?

Zasvojenost je stanje, v katerem oseba izgubi nadzor nad uporabo določene snovi (npr. alkohola, drog, nikotina) ali vedenjem (npr. igranje iger na srečo, uporaba interneta). Spremljajo jo močna želja, težave pri prenehanju, povečana toleranca in negativne posledice za zdravje, odnose in vsakdanje življenje. Lahko je fizična (ko telo potrebuje snov) ali psihična (ko oseba občuti čustveno odvisnost).

Kako deluje?

Ko delaš nekaj, kar ti je všeč, tvoji možgani sprostijo "hormone sreče" (kot je dopamin). To ti da občutek zadovoljstva. Če to počneš zelo pogosto, se možgani navadijo in potrebujejo vedno več tega, da bi bil srečen. Takrat začneš izgubljati nadzor nad tem, kako pogosto to delaš.

Zakaj je to težava?

Zasvojenost lahko vpliva na tvoje zdravje, odnose z drugimi in šolo. Lahko ti zmanjka energije za stvari, ki jih imaš rad, ali pa postaneš žalosten, ko ne moreš dobiti tega, na kar si se navadil.

Zasvojenost z ekrani

Za prispevek sem izbral oblike zasvojenosti, ki so povezane z ekrani.

11. 2. je bil dan varne rabe interneta, na spletni strani safe.si so letos izpostavili temo umetne inteligence. Šolski novinarji jo spoznavamo in se jo učimo uporabljati pametno in kritično. Tudi prvi odstavek tega besedila je delo umetne inteligence oz. ChatGPT.

Tu gre lahko za zasvojenost z družabnimi omrežji (pretirana uporaba platform, kot so Facebook, Tiktok, Instagram ...), z videoigrami (pretirana uporaba videoiger, kot so Fortnite, GTA ...), z gledanjem videovsebin (pretirano gledanje filmov/serij na aplikacijah, kot so Netflix), s klepetalniki, spletnim nakupovanjem ipd.

Na spletu (podatek psihologa Mihe Kramlija za 24ur.com) smo novinarji našli podatek, da je v Sloveniji okrog 3500 otrok, od osnovnošolcev do dijakov in študentov, ki so zaradi nepravilne in prekomerne uporabe elektronskih naprav nefunkcionalni in ne morejo zaključiti šolanja. Ti mladi ob zaslonih preživijo od 8 do 12 ur dnevno.

Ali imamo težave?

Med sošolci (8. b) sem preveril, kako uporabljajo različne ekrane. Odgovorili so na spodnja vprašanja in dosegli povprečje 11 točk.

To ni slab rezultat, a smo med analizo s pomočjo učiteljice ugotovili, da bi bile točke zagotovo višje, če bi na vprašanja odgovarjali njihovi starši. Zase vsi težko povemo povsem po resnici in tudi manj natančno ocenimo svojo uporabo.

Preverite še, kako kaže vam.

Preberite trditve in se odločite, kaj velja za vas, nato pa seštejte skupne točke.

1. Kako pogosto ti primanjkuje časa za spanje zaradi telefona?	NIKOLI 0	REDKO 1	VČASIH 2	POGOSTO 3	VEDNO 4
2. Kako pogosto ti je dolgčas, ko ne uporabljaš telefona?	NIKOLI 0	REDKO 1	VČASIH 2	POGOSTO 3	VEDNO 4
3. Kako pogosto lažeš o preživetem času na telefonu?	NIKOLI 0	REDKO 1	VČASIH 2	POGOSTO 3	VEDNO 4
4. Kako pogosto se počutiš žalostno, ko nisi na telefonu?	NIKOLI 0	REDKO 1	VČASIH 2	POGOSTO 3	VEDNO 4
5. Kako pogosto sam sebi lažeš, da boš zmanjšal uporabo zaslona?	NIKOLI 0	REDKO 1	VČASIH 2	POGOSTO 3	VEDNO 4
6. Kako pogosto so tvoje šolske ocene slabše zaradi pretirane porabe telefona?	NIKOLI 0	REDKO 1	VČASIH 2	POGOSTO 3	VEDNO 4
7. Kako pogosto se tvoji bližnji pritožujejo nad preživetim časom na telefonu?	NIKOLI 0	REDKO 1	VČASIH 2	POGOSTO 3	VEDNO 4
8. Kako pogosto opaziš, da si na telefonu dlje časa, kot si nameraval?	NIKOLI 0	REDKO 1	VČASIH 2	POGOSTO 3	VEDNO 4
9. Kako pogosto postaneš nemiren, nervozen, ko ti nekdo odvzame telefon?	NIKOLI 0	REDKO 1	VČASIH 2	POGOSTO 3	VEDNO 4

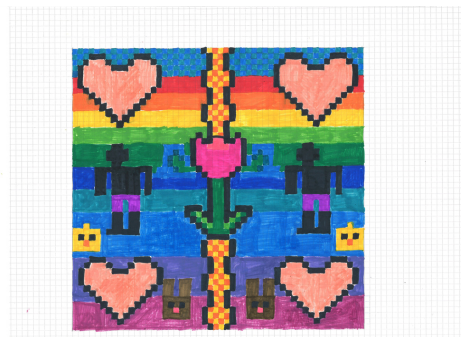
Kaj pomeni rezultat?

- 0–11 točk: Nisi zasvojen, potrudi se, da ostane tako. Spremljaj svoj čas za ekrani in uživaj tudi brez ekrana.
- 12–24 točk: Nisi na najboljši poti. Raje malo znižaj uporabo naprav.
- 25–36 točk: Oprosti za kruto resnico: zasvojen si. Poišči pomoč in začni reševati težavo.

Vprašanja in razlago rezultatov smo pripravili šolski novinarji.

Ne glede na dobljen rezultat priporočamo, da upoštevate opozorila staršev, saj vam lahko naprave tudi odvzamejo. Za to pa novinarji nočemo biti krivi.

Avtor: Amil Vojniković, 9. a

Kot večina osnovnošolcev tudi jaz rad igram videoigre, ko mi čas dopušča. Zato sem se tudi odločil, da malo raziščem, kako igranje videoiger (negativno ali celo pozitivno) vpliva na nas.

Negativni vplivi videoiger

1. Dolge ure igranja lahko vodijo do zmanjšane telesne aktivnosti. Mladi že čas v šoli preživimo večinoma v sedečem položaju, zato ni priporočljivo, da v tem položaju vztrajamo še doma. Preveč modre svetlobe, ki jo oddajajo zasloni pa lahko povzroči tudi težave s spanjem.
2. Prepogosto igranje lahko pripelje tudi do socialne izolacije. Lahko se zapremo v svoj svet in dobimo občutek, da živimo življenje, ki je v igricah. Oddaljimo se od svoje družine in prijateljev ter se družimo samo s tistimi, s katerim igramo igre.
3. Prekomerno igranje lahko negativno vpliva na koncentracijo in uspeh v šoli, saj smo nenaspani, več časa posvečamo igranju videoiger in tako nam zmanjka časa za učenje.
4. Igre z nasilno ali neprimerno vsebino lahko vplivajo na vedenje otrok. Otroci postanejo neučakani, agresivni, prenašajo virtualni svet v resnični svet.
5. Videoigre so zasnovane tako, da pritegnejo igralce, kar lahko vodi v pretirano igranje in posledično odvisnost. V Sloveniji obstajajo zavodi, ker se otroci zdravijo zaradi odvisnosti od igranja videoiger in uporabe telefonov.

Pozitivni vplivi videoiger

1. Veliko igrice nas uči reševanja problemov, strateškega razmišljanja, računanja, tudi tujih jezikov ... To so lahko koristne videoigre, če jih igramo 1-2 h na dan.
2. Nekatere akcijske igrice lahko izboljšajo koordinacijo oči in rok, s športnimi igrami pa lahko izboljšamo tudi sam pogled na svojo igro. Moj trener mi je svetoval, da igram kakšno uro na teden Fifo, saj pri tem razmišljam o sami igri.
3. Igrice lahko vplivajo na razvoj vztrajnosti, le naj ne bo vztrajanje pri večurnem igranju. Pozitivno pa vplivajo tudi na soočanje s pritiskom in hitro odločanje.
4. Sodelovanje v igrah, pri katerih se povežemo z drugimi igralci, lahko krepí socialne veščine, timsko delo in komunikacijo, a spet je treba paziti na čas igranja.
5. Videoigre lahko pomagajo pri sproščanju po šolskih obveznostih. So lahko ventil za sprostitev stresa a le, ko igramo videoigre s primerno vsebino in nas dejansko sprostijo ter ne spravijo v še večjo napetost.

Dolgčas?

Avtorja: Ilhan Aličajić in Leart Voci, 8. b

Če imate telefon v roki, vam zagotovo nikoli ni dolgčas. Kaj pa, ko telefona ni? Brez panike! Veliko strokovnjakov pravi, da nam mora biti včasih dolgčas, saj nam ti trenutki omogočajo priložnost za ustvarjalnost. Takrat se dobijo najboljše ideje.

Ko pa si ga vseeno želimo pregnati, si lahko pomagamo s spodnjimi idejami.

- Poskusite s prijatelji kuhati/peči z naslednjimi pravili: eden ne vidi, eden ne sliši in eden ne more govoriti. Ta ideja je zelo zabavna, ker morate najti način komunikacije med sabo. (Nasvet: tisti, ki ne vidi, naj ne meša/reže ipd.).
- Brez rok: Poskusite opraviti naloge, kot je odpiranje škatle ali pisanje/risanje, brez uporabe rok.
- Ustvarite svojo sestavljanke: Najdite velik del kartona, na njem pa narišite pa poljubno sliko in jo izrežite kot sestavljanke.
- Besedna veriga: Izberi temo (npr. hrana) in vsak pove besedo, ki se začne z zadnjo črko prejšnje besede.
- Risanje v zrak: Izbereš si nek predmet in na narišeš v zrak, drugi pa ugrabijo, kaj je to.
- Kaj manjka?: Nekdo odstrani en predmet iz sobe, drugi pa morajo ugotoviti, kaj manjka.
- Izmišljena črka: Prepovejte uporabo določene črke v pogovoru (npr. brez črke "M"). Kdo se bo zmotil prvi?

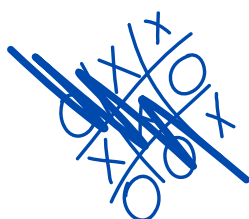
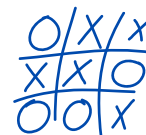
Dolgčas v šoli?

Vpisi zaradi klepetanja, porisani zvezki, preštete packe na zidovih ... Ne potrebujemo tega. Poskusite kakšno od spodnjih idej:

- Organizirajte peresnice po barvi in tekmujte, kdo bo najhitrejši.
- Igrajte križec-krožec po tiho s prijatelji, cilj je da vas učitelj/ica NE opazi.
- Napišite svoje ocene in izračunajte povprečje. Poglejte, kdo od vas ima največje povprečje.
- Ustvarite skrivno pisavo ali jezik.

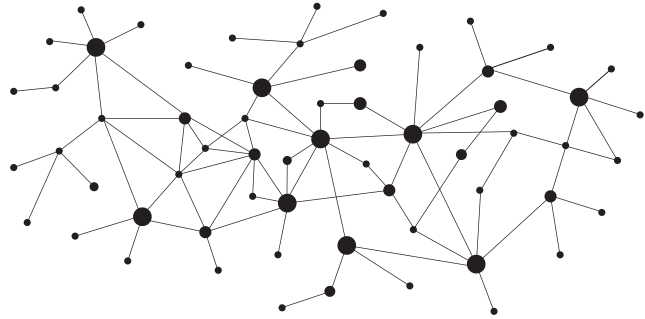
Kaj pa, ko si sam?

- Lahko šteješ, koliko ljudi v prostoru ima očala, koliko jih ima uro, koliko jih ima črte na oblačilih ... A imamo koristen nasvet: Nikar se ne zaglejte preveč v ljudi, da jim oz. vam ne bo neprijetno.
- Napovedovanje dogodkov – Poskusi napovedati, kaj bo naslednje v učnem procesu (npr. kdo bo odgovoril na vprašanje).

Intervju s ChatGPT

Avtor: Leart Voci, 8. b

Večina učencev že dobro pozna ChatGPT. Jaz sem ga želel spoznati še malo bolje, zato sem z njim naredil intervju.

Koliko si star?

Prva različica ChatGPT-ja je izšla novembra 2022.

Trenutno govoriš z napredno različico iz maja 2024.

Torej sem nekako "rojen" pred kratkim, a hkrati imam vgrajeno znanje, ki sega desetletja nazaj. Lahko bi rekel, da sem hkrati novinec in star modrec – kot da sem prebral celotno knjižnico, še preden sem znal hoditi. 😊

Kaj je tvoja največja prednost in tvoja največja slabost?

Moja največja prednost je, da hitro in jasno pomagam pri različnih nalogah – od pisanja in razlaganja do prevajanja in programiranja – kadarkoli me potrebuješ. Moja največja slabost pa je, da nimam lastnega razumevanja sveta, zato lahko kdaj podam netočne informacije ali napačno razložim stvari.

Za katero stvar te ljudje najpogosteje uporabijo?

Ljudje me najpogosteje uporabljajo za pisanje besedil (e-pošt, šolskih nalog, člankov), razlago snovi (predvsem pri učenju) in pomoč pri programiranju. Zelo pogosto pa tudi za prevode, ideje za ustvarjanje in jezikovno lektoriranje.

Kaj je najbolj neumno vprašanje, ki ti ga je kdo postavil?

Nimam kaj posebej za označiti kot "neumno", ker verjamem, da je vsako vprašanje, ki ga ljudje postavijo, priložnost za učenje in raziskovanje. Včasih so vprašanja, ki se zdijo enostavna ali nekoliko nenavadna, prav tista, ki odprejo zanimive pogovore! :)

Ali misliš, da se ljudje bojijo umetne inteligence?

Da, nekateri se umetne inteligence bojijo – predvsem zaradi možnosti izgube služb, zlorab ali prehitrega razvoja brez nadzora. Drugi jo vidijo kot koristno orodje, zato je ključno, da jo uporabljamo odgovorno in premišljeno.

Tudi Chat GPT-ju sem dal našo PETKO, ki jo radi uporabimo pri intervjujih. To je pet kratkih vprašanj, na katera mora vprašani čim hitreje odgovoriti.

- **Prva asociacija na Jesenice je ...**

To je lahko industrija, hokej ali narava.

- **V šoli bi uvedel predmet ...**

"Osebnostne finance in upravljanje denarja," saj bi učencem pomagal razumeti, kako ravnati z denarjem in finančno načrtovati.

- **Pravljica, ki sem jo imel najraje, je ...**

"Rdeča kapica", ker sem jo vedno užival zaradi napetosti in skrivnosti.

- **Če bi moral s časovnim strojem za en dan odpotovati v preteklost ali prihodnost, bi izbral ...**

Preteklost, da bi doživel zgodovinske trenutke in spoznal, kako so ljudje živeli v preteklosti.

- **Če bi se moral spremeniti v žival, bi želel biti ...**

Ptica, da bi lahko svobodno letel in raziskoval svet od zgoraj.

Mislim, da je ta pogovor dober prikaz tega, zakaj umetna inteligenca še ne more nadomestiti človeka. Poglejte PETKO na, ki smo jo naredili s pisateljem Boštjanom Gorencem Pižamo in jo primerjajte s to.

Učenje ob glasbi

Avtor: Milan Stankovski, 8. c

Vsi si želimo lepih ocen in zato preizkušamo različne možnosti: zvezek položimo pod blazino, ko spimo, teste pišemo s 'srečnim' pisalom, med učenjem imamo ob sebi kozarec vode, ki vpija znanje, mi pa ga potem popijemo ...

Brez učenja pa žal še ne gre. V veliko pomoč pri učenju je lahko tudi glasba. Glasba nam lahko pomaga pri učenju na več načinov.

1. Lahko izboljša koncentracijo, kar je ključnega pomena pri učenju. Ko poslušamo instrumentalno glasbo, se lažje osredotočimo na nalogo, ker nas ne motijo besede.
2. Glasba lahko ustvari pozitivno vzdušje, kar povečuje motivacijo in zmanjšuje stres.
3. Nekateri ljudje se bolje spomnijo informacij, če so povezane z določenimi melodijami.
4. Poslušanje glasbe med učenjem lahko naredi učenje bolj prijetno in manj dolgočasno, a paziti moramo, da nas glasba ne zmoti in da se ne prenehamo učiti.

Med svojimi sošolci sem naredil kratko raziskavo o učenju in ugotovil, da se najraje učijo v svoji sobi, najlažji način jim je delanje izpiskov, lažje se jim je učiti zvečer kot zjutraj, med učenjem jih samo tretjina posluša glasbo.

Uf, kako je težka torba!

Avtorja: Inel Aličajić in Luka Sušnik, 7. b

O pretežkih torbah pogosto poslušamo, toda ali je to res in zakaj je tako?

Pred šolo sva izkoristila tehtnico, ki so jo uporabljali pri spomladanski papirni akciji ter učence ob odhodu domov povprašala o vsebini torbe in jih stehala.

Namerno sva izbirala različno stare učence, a sva imela med raziskavo akr nekaj težav, saj se je veliko učencev izogibalo najinim vprašanjem.

Ugotovila sva, da so trbe tehtale od 3 do 6 kilogramov, a med najlažjimi so bile torbe učencev predmetne stopnje.

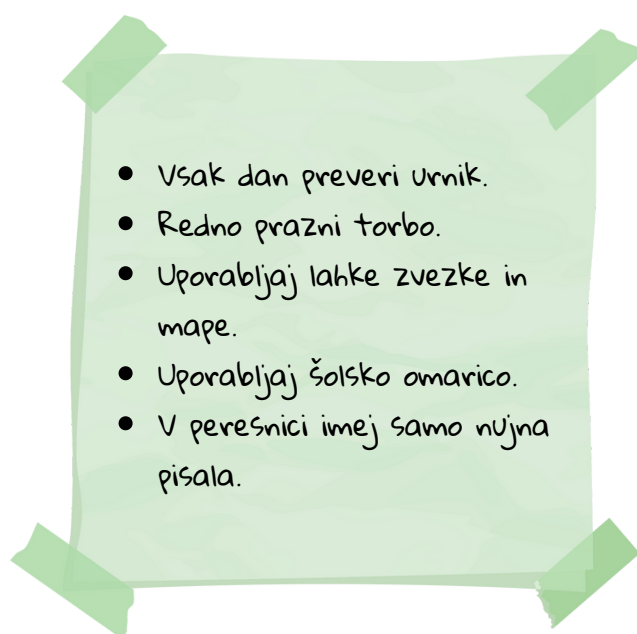
Zanimalo naju je, kaj je najtežja stvar, ki jo imajo učenci v torbi.

Pri starejših učencih je bil to učbenik za matematiko, pri mlajših pa berila in peresnice.

Raziskovala sva tudi, kaj so najbolj nenavadne stvari, ki jih učenci nosijo v šolskih torbah.

S seboj so imeli od igrač do parfumov in maskar. Nekateri so imeli s seboj tudi stvari, ki jim prinašajo srečo, nekaj jih je imelo v torbi hrano.

Med pogovorom sva jih prosila še, naj preštejejo zvezke, ki jih imajo s seboj. Največ jih je imel učenec iz 6. razreda, in sicer 17, najmanj pa devetošolec, ki je v torbi imel samo 3 zvezke.

Branje je znanje, garanje, sladkanje ...?

Avtor: Adin Hopovac, 7. c

Veliko znanstvenikom se zdi, da bi bilo potrebno brati otrokom že ob prvih tednih rojstva. Otrok z rednim poslušanjem zgodb lahko že v mladih letih pridobi bogat besedni zaklad, lažje razumevanje in širše razmišljanje. Tako pomembno naj bi ostalo celo življenje.

Na naši šoli učence 5., 6. in 7. r., ki veliko berejo in opravijo bralno značko, nagradijo z **Andersenovim večerom**.

To je vsakoletno druženje bralcev, ki poteka kar čez noč v šoli.

Letos je potekalo 4. in 5. aprila, udeležilo se ga je 18 učencev. Cel večer se je vrtel okrog obletnic znanih literarnih ustvarjalcev in pravega prijateljstva.

Za vtise o tem posebnem večeru sem povprašal Gala Jeftenića:

Učiteljice so nas pripravile ogromno aktivnosti: zabaven kviz o knjigah, ustvarili smo leksikone prijateljstva in si jih med seboj razdelili, po večerji pa smo odšli v telovadnico in si privoščili malo zabave po svoje, pred spanjem pa smo si sredi telovadnice ogledali film Harry Potter in kamen modrosti.

Film se nama je zdel malo predolg, drugače pa je bilo vse res zelo lepo. Oba si želiva še kakšnega takega dne in hvala učiteljicam za ves trud, da je bilo druženje polno zabave.

Zdaj ste vabljeni k branju literarnega dela.

Ob omembi Andersena ne moremo mimo pravljič.

Učenci **2. a** so ustvarili lastne pravljičice, ki jih je po pripovedovanju zapisala učiteljica **Erika Vidrgar**.

Čudežna škatla

(Pravljičico so ustvarili: Leon Pačelat, Lejla Huseinbašić in Nina Brelj.)

Nekoč je sredi jase ležala lesena škatla. Kdo jo je izgubil, se ne ve. Tam je ležala, dokler je nekega dne ni našla deklica, ki je šla na sprehod. Ker se ji je zdela lepa, jo je odnesla s seboj domov. Postavila jo je na polico v kuhinji. Odločila se je, da jo bo imela za okras. Zvečer pa si je deklica pripravila večerjo. V skodelici si je zmešala čokolino. Sedla je k mizi in jedla. Ko je povečerjala, je hotela skodelico pomiti. Zdrsnila ji je iz rok in se razbila. Deklica je bila zelo žalostna. Skodelico ji je namreč podarila njena babica za rojstni dan. Žalostna je pobrala vse črepinje razbite skodelice in jih pospravila v škatlo. Nato je legla in zaspala.

Zjutraj je deklico prebudilo petje petelina. Vstala je in odšla v kuhinjo, da bi si skuhala čaj. Spomnila se je, da ga ne bo mogla piti iz skodelice, saj se ji je prejšnji dan razbila. Dvignila je pokrov škatle, da bi še enkrat pogledala črepinje. Takrat pa se je začudila. V škatli ni bilo več črepinj. V njej je stala njena lepa skodelica, ki pa ni bila razbita, ampak spet cela. Deklica je bila zelo vesela! Ugotovila je, da škatla, ki jo je našla na jasi, ni navadna lesena škatla. Bila je čudežna! Deklica jo je zato imela še rajši.

Čarobni svinčnik

(Pravljičico so ustvarili: Nadja Hibić, Lian Nuhanović, Anes Klićić in Alea Kryeziu.)

Nekoč je živela deklica Maja. V svoji peresnici je imela čarobni svinčnik. Kadar je želela pisati ali risati, je izrekla čarobne besede:

Čarobni svinčnik, prebudi se
in začni pisati!

Čarobni svinčnik je skočil iz peresnice in začel z delom. Pisal je najlepše besede in povedi ali pa je risal najlepše risbe. Ko je delo dokončal, ga je Maja ustavila s čarobnimi besedami:

Čarobni svinčnik, ustavi se
in se pospravi v peresnico!

Svinčnik je v istem trenutku končal z delom. Ulegel se je v peresnico. Maja pa je vedno ponosno kazala naokrog njegove zapise in risbe. Vsi so mislili, da je to njeno delo. Nihče ni niti pomislil, da ima v peresnici čarobni svinčnik, ki delo opravlja namesto nje. Zato je Maja v šoli imela same najboljše ocene. Te pa si je v resnici zaslužil njen čarobni svinčnik.

Ana je našla čarobni ključ

(Pravljico so ustvarili: Dalia Bektašević, Kenan Džinić, Hana Zahirović in Tanaj Sadiković.)

Nekoč je živel deklica Ana. Živela je z mamico, očkom, sestro in bratom. Bili so zelo revni. Stanovali so v majhni podirajoči hiši.

Nekega dne se je Ana igrala na travniku. Med igro je našla čarobni ključ. Takrat pa je na bližnje drevo priletela ptičica. Rekla ji je: »Če želiš odkleniti vrata nove večje hiše, moraš izreči čarobne besede:

Ključ, ključ,
odkleni mi vrata!

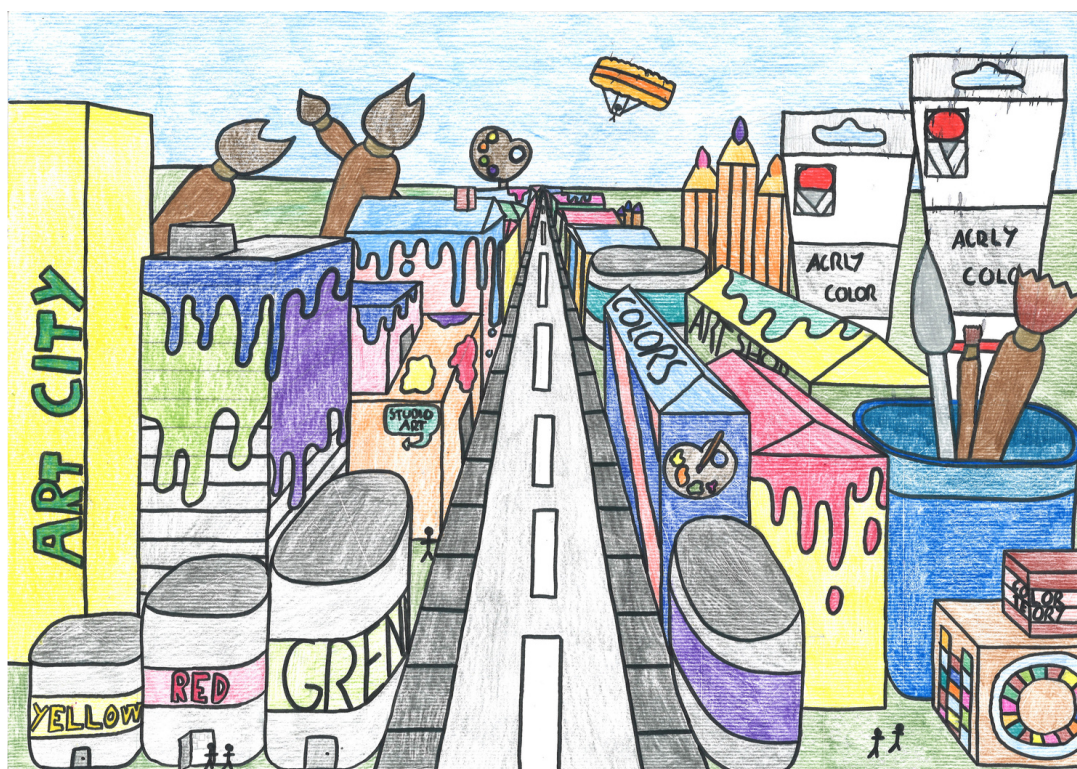
Ko boš hotela vrata zakleniti, pa moraš izreči besede:

Ključ, ključ,
zakleni mi vrata!«

Na poti domov je Ana na začetku ulice zagledala čisto novo večjo hišo. Izrekla je čarobne besede za odklepanje vrat. Vrata hiše so se odklenila. Ana je vedela, da je ta hiša nov dom za njeno družino. Poklicala je še ostale člane svoje družine.

Od tega dne so srečno živeli v novi večji hiši do konca svojih dni.

Čarobna palica

(Pravljico so ustvarili: Kaja Ćosić, Emin Skenderović, Anjala Fazlić in Andraž Pačelat.)

Nekoč je živila lepa mlada in dobrosrčna vila. Vsak dan je z veseljem hodila na sprehode po mestu, v katerem je živila. S seboj je vedno vzela tudi čarobno palico. Čarobna je bila zato, ker ji je izpolnila vsako željo, ki si jo je zaželela. Če si je zaželela, da bi na primer prenehalo deževati, je rekla svoji čarobni palici:

Paličica, paličica,
izpolni mi željo!

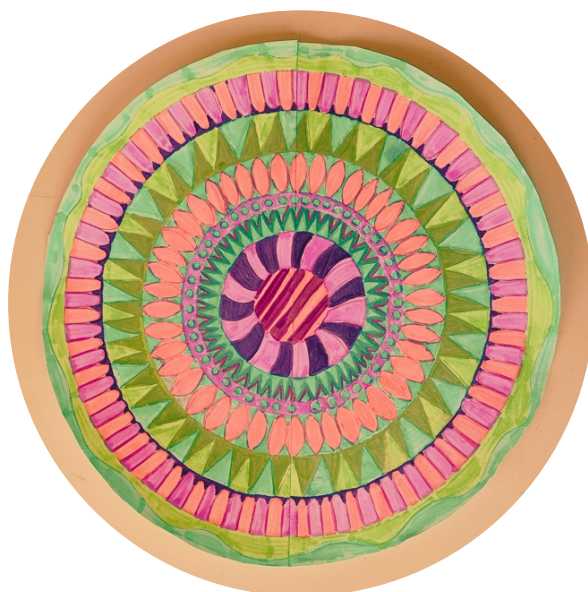
Palica je zažarela in dež je prenehal. Oblaki so se razkadili in posvetilo je sonce. Če pa si je vila zaželela, da jo čarobna palica na primer popraska po hrbtu, ji je spet rekla:

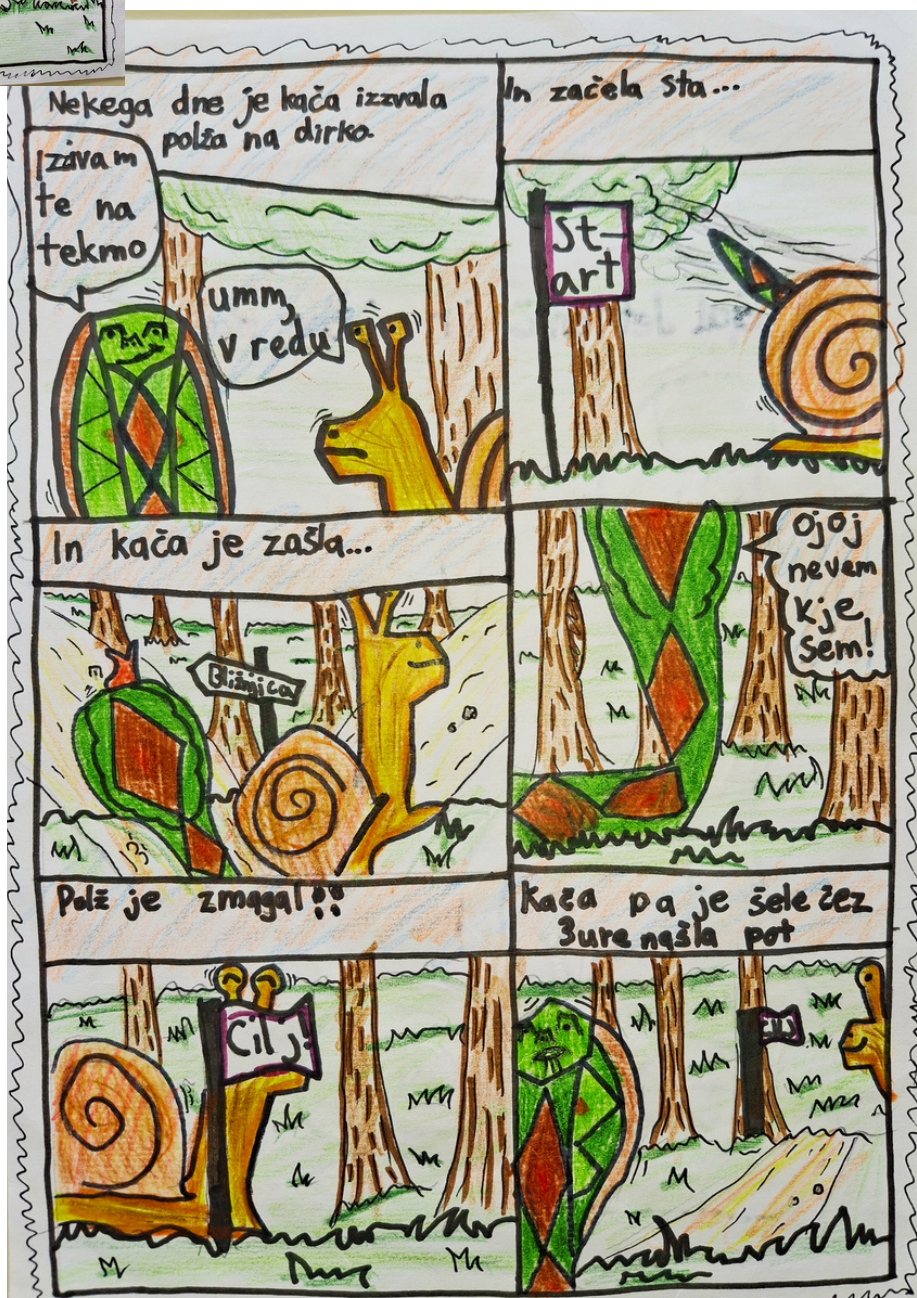
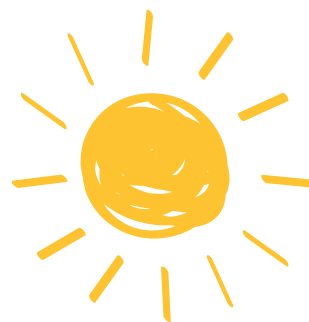
Paličica, paličica,
izpolni mi željo!

Palica jo je začela nežno praskati po hrbtu. Ko se je vila naveličala praskanja, pa ji je rekla:

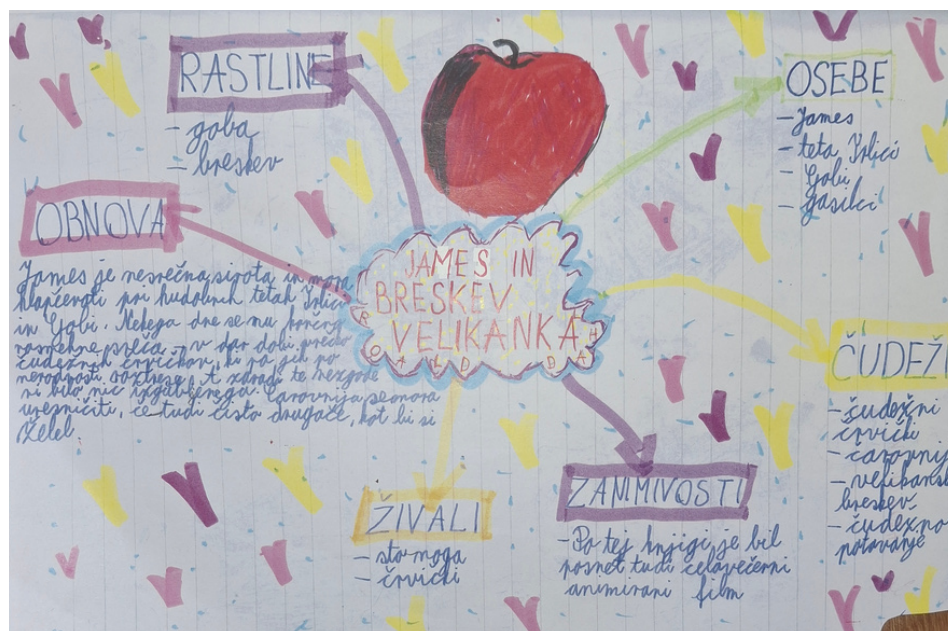
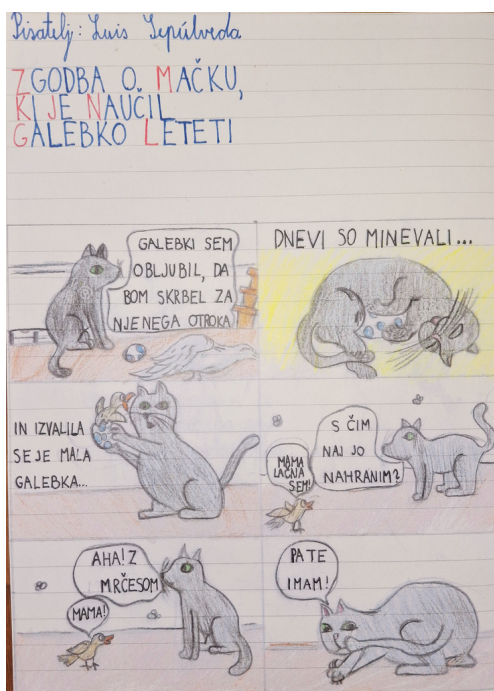
Paličica, paličica,
ustavi se!

Takrat se je palica ustavila in ji skočila nazaj v roko. Nekega dne pa je vila na sprehodu čarobno palico izgubila. Bila je zelo žalostna. Iskala jo je po celem mestu po vseh ulicah, vendar palice ni našla. Ko se je v solzah vrnila domov, se je utrujena ulegla na posteljo. Takrat pa je pod posteljo nekaj zažarelo. Vila je pogledala in zagledala svojo čarobno palico. Vili so se takoj posušile vse solze. Bila je zelo vesela, saj je spet imela palico pri sebi. In tako sta skupaj veselo živeli naprej.

Da je branje lahko sladkanje, ki spodbudi nove mojstrovine, vidimo tudi v izdelkih učenk 5. b Eneje Pesič Kmetič in Amine Okić.

V kakšne razburljive dogodivščine nas lahko popelje knjiga, lahko začutite iz obnove, ki jo je napisala Mija Podobnik iz 5. b.

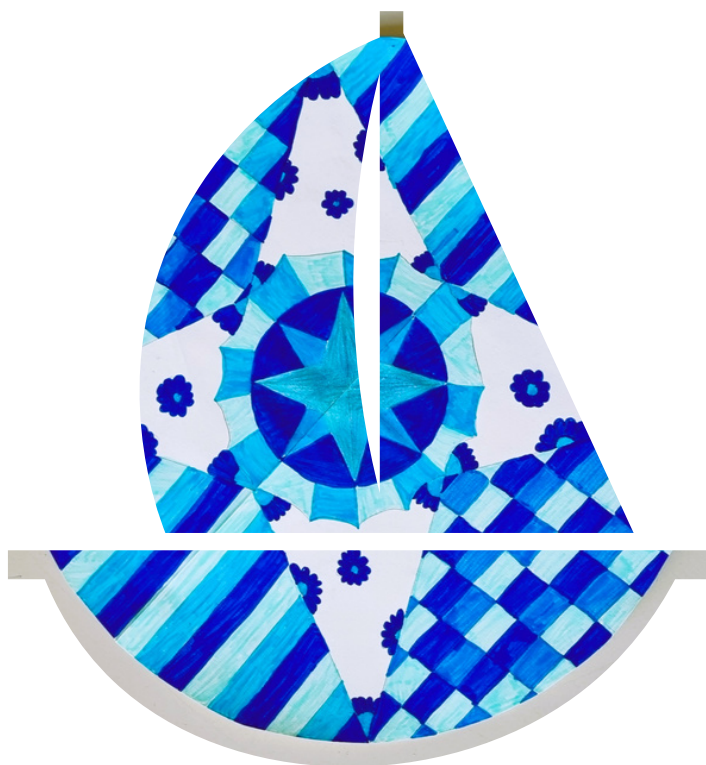
V knjigi nastopa glavna oseba Ivo, lep dvanajstletnik, ki mu je umrla mama, in pomembne stranske osebe Mihael, Jure, Pero, Peter, Franjo, Mileva in stari Just.

Ob morju je bila vas, v vasi pa je živel deček Ivo, ki mu je umrla mama in oče bil izgnan. Živel je, da bo postal ribič, kot večina. Nekega dne se je vrnil njegov oče z jadrnico Sinji galeb. Bilo je ponoči. S sinom sta se srečala in veselo zaspala.

Naslednje jutro je Ivo povedal staremu Justu, da se je njegov oče Brazilijanec vrnil. Ker je bil oče star in bolan, se je prišel le posloviti. Umrl je na postelji s starim Justom in Ivom ob strani. Naredili so mu grob. Deček je dolgo časa jokal ob grobu. Ni pa opazil, da ga nekdo gleda. Mileva, mlada deklica, je bila žalostna zaradi smrti očeta.

Ker je oče umrl, je barka zdaj pripadala Ivu. Poskušal jo je poriniti na gladino, a mu ni uspelo. Tokrat je Mileva priskočila na pomoč, ampak jima ni uspelo. To so še opazovali Mihael, Jure, Pero, Peter in Franjo. Sprva niso hoteli pomagati, a čez čas so skupaj spravili jadrnico iz vode in nato sklenili bratovščino, ki se imenuje Bratovščina Sinjega galeba ...

Naj bo to dovolj, več o tej morski pustolovščini pa lahko izveste, če vzamete v roke knjigo Bratovščina Sinjega galeba.

Velik navdih za ustvarjanje učencem predstavlja tudi ČAS - kaj vse prinaša in odnaša ...

ŽIVLJENJE IN ČAS

Včasih je v življenju težko,
izgubimo nekoga, ki z njim nam včasih je bilo lepo,
ga imeli radi smo kot cvet,
je z njim bil lepši celoten svet.

A včasih se v življenju naredi nam krivica,
smo jezni in potrti, kot žalostna ptica,
a treba s tem se je spoprijeti,
stopiti skupaj in naprej živeti.

Slej ali prej te starost bo ujela,
bo tvoje telo bolj šibko postalo,
a vedi za celo življenje,
da tvoji možgani prejeli bodo visoko hvalo.

Kar se naučiš boš znal celo življenje,
pa čeprav se nam včasih ne zdi tako,
prosimo te, da pozabiš na skrbi
in v življenju imaš se lepo.

Če nimaš družine, prijateljev, partnerja,
se druži z osebo, ki v tebi prebuja srečo in radost,
razloži ji svojo lepo in srečno mladost.

Včasih pa te obiskat prišli bomo otroci,
skupaj se bomo igrali,
se hecali in se smejali.

Življenje imaš le eno,
zato ga ne prodaj za nobeno ceno.

Izabela Bremec, 7. b

KDO in KAJ vse je oblikovalo naša življenja in naš svet?

Učenci 9. b so pri urah slovenščine z učiteljico Klavdijo Kranjc Jensterle ob 80. obletnici razmišljali o vrednotah NOB.

— 99 —

Kljub temu da vemo za nemirna območja v naši bližnji in daljni okolici, o miru – iskreno - kot danes radi rečemo mladi, ne razmišljamo. Imamo ga za samoumevnega kot WI-FI ali najnovejši mobilni telefon.

Smo pa vseeno segli po papirju in pisalu ter napisali nekaj misli o vrednotah NOB, na katere bi nas morali večkrat spomniti, saj bomo morda tako imeli tudi do drugih 'samoumevnih' stvari spoštljivejši odnos.

— ee —

Bastian:

Mir je res pomembna vrednota, ki se je ne zavedamo in o njej ne razmišljamo. 80 let miru so nam priborili partizani, ki so poznali še eno vrednoto, ki danes izginja oz. jo poznajo le redki – tovarštvo. Če takrat ne bi poznali te vrednote, se ne bi podali v skupni boj proti okupatorju. Mladi imamo danes res toliko možnosti glede vsega – izobrazbe, poklica, druženja – partizani pa so imeli pred seboj le boj – boj, ki nam je prinesel prav to, kar imamo danes – mir in paleto možnosti.

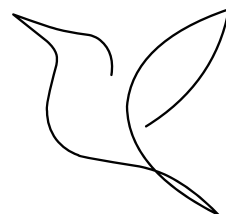
Žal tudi danes v svetu prevladujejo različni interesi – po nadvladi, po ozemljih, po obvladovanju naravnih virov – zato še vedno marsikje ni miru. Mi ga imamo. Svojo hvaležnost do bojev v drugi svetovni vojni bomo najboljše pokazali, če ga bomo ohranjali. Naj bo to naša vrednota sedanjosti in prihodnosti.

Nik, Mark in Jaša:

Danes mladi res ne razmišljamo o tem, kaj je bilo v preteklosti narejenega, da živimo v današnjem svetu ugodja. Pravzaprav si ga želimo še več. Ugodja namreč. O vojnah ne razmišljamo, četudi vemo, da se odvijajo ne tako daleč stran, a vendar dovolj, da se z njimi ne ukvarjamo. Obletnica, kot je 80 let konca druge svetovne vojne, je priložnost, da nas spomnimo, da je bil mir priborjen, in da so se posamezniki odpravili v boj zato, da danes živimo v miru. Marsikdo med njimi spopadov ni preživel in svobode ter miru ni dočakal. Zaradi vseh padlih in preživelih, ki so verjeli v čase, ki jih živimo danes, je prav, da se pogovarjamo o miru smo hvaležni zanj. Pozabimo, kaj vse bi radi imeli, uživajmo drug z drugim in bodimo med seboj prijatelji.

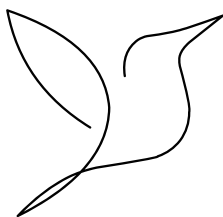
Lamija, Elin:

Partizanom je bilo težko,
a za našo prihodnost
nikoli tako hudo,
da ne bi vse pretrpeli,
saj so vedeli, da nam bo danes lepo.

Danes se miru dovolj ne spoštuje,
ker ne vemo, kako bi bilo,
če ga ne bi bilo.
Bi bili pripravljeni na take temne noči,
kot so nekoč bile?

Bili so eno, povezani v skupino,
danes pa vsak zase se držimo.
Težje, ko je bilo, bolj so verjeli,
da se svetlika prihodnost
do katere bomo mi odnos imeli.
Smo imeli, imamo, bomo imeli???

Nema spremljevalka vsega, kar človeštvo doživlja, je narava. O njej in zanjo so učenci ustvarili veliko izdelkov.

Pesem o naravi

Mati narava vsak dan gara,
osrečuje bitja vsega sveta.

Medved na rečnem bregu stoji,
ribe za zajrt v vodi lovi.

Veverica želod v zemljo je zarila,
nanj pozabila in drevo zasadila.

Reka teče ed gorami,
price sliši se v daljavi.

Jaz pa na klopci sedim,
naravo opazujem in se smejim.

Maša Zimic, 6. a

Narava v letnih časih

Sonce cvetice prebudi,
pomladi se prav vsak veseli.

Poleti gledam v morje valovito,
koliko skrivnosti v njem je skrito.

Gozdovi so se v lepe barve odeli,
mi smo si roke ob pečenih kostanjih ogreli.

Zima travnike je prekrila,
praznična smreka pa dom osvetlila.

Leto je minilo,
narava pa je ponosna na svoje darilo.

Mia Šolak, 6. c

Moj popoldanski sprehod z babi

Letos, ne tako dolgo nazaj, sva z babi odšli na sprehod ob polju, ki je odmaknjeno od vsakdanjega zvoka avtomobilov, žalosti, težav...

Hoditi sva začeli po majhni poti, zraven nje pa je bila železnica. Ob njej sem se počutila malce nelagodno, ker sem se vedno bala glasne troblje vlaka. Nikoli mi ni bilo všeč, če sem stala tik ob njem, prav grozno pa mi je bilo, če se je pripeljal mimo in zatrobil. Zdaj sem tega, recimo, že navajena, a ko sem bila majhna, sem vedno s strahom pogledovala, ali bo pripeljal. Ko sva tako hodili po poti in se pogovarjali, sem začutila, kako lepo je imeti prijazno osebo ob sebi, ki ji vedno lahko zaupam.

Tudi Voranc je imel v svojem življenju mater, ki ji je lahko povedal karkoli. Razumela je njegove stiske in ga zagovarjala pred očetom, ko se ji je zdelo potrebno.

Ko sva tako hodili, sva prišli do manjše kmetije, kjer so bile kokoši in petelin. Kokošk se nisem bala in prav lepo mi je bilo videti, kako se prosto gibljejo in sprehajajo po dvorišču. Ker pa niso bile zagrajene, me je petelin ves čas gledal, kot da sem mu kaj naredila. Glasno je kikirikal, in če sem prav razumela, je tako pazil na kokoši. Še vseeno pa je bil kar strašljiv, ko je nenehno pogledoval proti meni. Kokoške so se prosto gibale, midve z babi pa sva potem odšli naprej. Ko sva hodili, sem se imela lepo. Zavili sva do roba gozda in zaznali vonj po čemažu, ki je rasel v bližini. Videli sva veveričko, ki se najprej presenečeno ustavila, ko naju je zagledala, nato pa planila na drevo. Ko sva hodili med drevesi, sva poslušali ptičje petje, ki ga ne moreš opisati z nobeno besedo. Bilo je čudovito. Obdani sva bili z naravo, imeli sva druga drugo in v gozdu se mi ni bilo treba ničesar bati.

Najina pot je vodila mimo potoka. Bil je majhen, a vseeno dovolj glasen, da sem se spomnila Vorančeve pripovedi Solzice, v kateri se je je bal globače in potoka, ki je tekel skoznjo. Ob tej misli sem se sama sebi nasmehnila, saj je bil šum potoka zame prijeten. Prišli sva do trave, ki je rasla zelo visoko in užitek je bilo gaziti po njej, čeprav sem se bala, da bom dobila klopa. Vseeno je bilo zabavno in natrgala sem nekaj lepih rož, ki so rasle tam. Odločila sem se, da bom, ko bova prišli domov, šopek podarila mami. Hodili sva naprej in spet prišli do malo temnejšega dela gozda, v katerem še nikoli nisem hodila. Zbala sem se, da bo prišel kakšen medved in naju pojedel za kosilo. A so kmalu moje predstave v glavi izpuhtele, ko sva prišli do majhne jase, na kateri se je pasla srna. Hotela sem se ji približati, a je bila tako plašna, da je pobegnila. Malo sva še ostali na lepi sončni jasi, potem pa se odpravili naprej.

Moja domišljija polna glava je vsako podobo, ki sem jo videla, poskusila spremeniti v kakšnega človeka, kakšno stvar in tudi babi mi je pri tem zelo pomagala. Ko sva prišli iz gozda, so se pred nama razprostirale majhne hiške, podobne hrvaškim. Saj veste, ko greste na morje, so po navadi skoraj povsod prenosne hišice. Moj veder značaj mi ni dal miru in babi sem vprašala, če sva morda prišli na Hrvaško. Najinemu smehu ni bilo konca, čeprav sva se vrnili v okolje vsakdana.

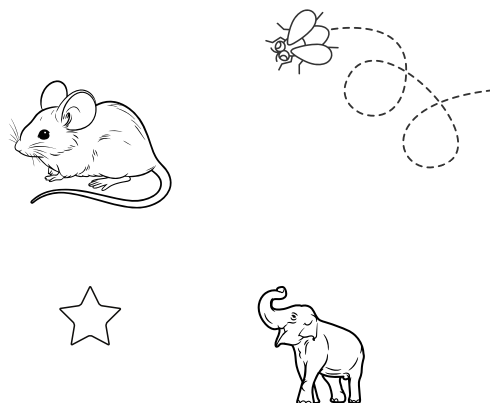
Še enkrat sem se obrnila proti gozdu in hvaležno spoznala, da sem naravo, ki je izredno lepa, lahko doživela brez strahu. Čeprav je bil kakšen trenutek nelagodno, je bilo edino važno le to, da sva se z mojo prekrasno babi imeli lepo.

Izabela Bremec, 7. b, za Natečaj na temo »Zjutraj je vstajalo pomladno jutro« pod mentorstvom Klavdije Kranjc Jensterle.

Učenci 6. c so se letos spoznavali s frazemi in ustvarjali zgodbe s čim več frazemi.

Nekega jutra sem spet **spal kot top** in zamudil v šolo. Ko sem prišel v razred, je učiteljica seveda **naredila iz muhe slona**. Joj, **poln kufer sem je imel**! Nato sem izvedel, da naslednjo uro pišemo. **Srce mi je padlo v hlače**. Med pisanjem mi je **šlo kot po maslu** in to se mi je zdelo čudno, ker sem videl ostale, ki so si **razbijali glavo** z računanjem. Ker smo obljubili, da bomo **tiho kot miške**, je učiteljica naše teste hitro pregledala. Ko je prebrala moje ime, so se mi **začele tresti hlače**. Verjetno sem **rojen pod srečno zvezdo**, saj sem **za las ujel** pet.

spati kot top - trdno, globoko, mirno spati
delati iz muhe slona - močno pretiravati
imeti poln kufer - imeti velik odpor, sovražiti
srce je padlo v hlače - se je zbal, izgubil pogum
iti kot po maslu - iti gladko, uspešno
razbijati si glavo - močno razmišljati
hlače se tresejo - boji se
rojen pod srečno zvezdo - ima srečo v življenju
za las ujeti - komaj ujeti

David Bilbija

Nek učenec je vsak dan pri pouku **sedel na ušesih** in med vsako uro **govoril kot dež**. Učiteljica je opozorila **ponavljala kot papiga**, a govorila je **v prazno**. Nekega dne ji je **zrasel čez glavo**, zato ga je poslala k ravnateljici. Takrat mu je **srce padlo v hlače**, saj je vedel, da bo zdaj **dobil svoje**. Pri ravnateljici je bil **tiho kot miška** in ob odhodu **dal besedo**, da se bo popravil. Od tistega dne je bil **priden kot mravljica**, učiteljica pa je imela spet **nasmeh do ušes**.

sedeti na ušesih - ne poslušati
govoriti kot dež - hitro, veliko govoriti
ponavljati kot papiga - brez razumevanja, mehansko ponavljati
v prazno - zaman
zrasti čez glavo - postalo je neobvladljivo
dobiti svoje - biti kaznovan
dati besedo - obljubiti
priden kot mravljica - zelo priden
nasmeh do ušes - zelo nasmejan, vesel

Anan Kerić

Tudi petošolci so imeli zabavne ure slovenščine, ko so poustvarjali po branju Grafenauerjeve pesmi Nebotičniki, sedite.

ŽIVA TABLA

Če bi table oživila,
ji naša pisava ne bi dobro dela.
Prav nič vseč ji ne bi bilo,
če bi po njej pisal vsakdo.

Saj ne pišemo vsi lepo,
Zato tabli prijetno ne bi bilo.

Mogoče edino vseč bi ji bilo,
če bi jo brisali lepo.
Kajti, če jo brišemo lepo,
rada imela nas bo.
Če pa brisali jo bomo grdo,
Na nas jezila se bo.

Lamija Račić, 5. C

GOVOREČE MIZE

Ko mize v razredu oživijo,
kar naprej govorijo.
učiteljica več ne zdrži,
saj kar naprej misli, da smo mi.

Mi več ne zdržimo,
da mize govorijo,
saj pošteno se nam ne zdi,
da namesto njih nastradamo mi!

Prepir se začne,
in prav hitro ne zaključi se.
Ko učiteljica obrne se in omedli,
mizam več do pogovora ni.

Alina Dizdarevič, 5. C

TORBE

Vse torbe na svetu,
lepe in najlepše v letu,
so se sešle po najlepših na posvetu.

Čeprav so z Japonske prišle,
so se cene lepo in najlepše izšle.
Otroci so torbe na veliko kupovali,
ampak z njimi niso lepo ravnali.

Zato so se Japonci odločili,
da bodo trgovino zaprli
in restavracijo odprli.

Torbe v trgovini niso ostale,
saj so se tako hitro razprodale.
Kaj kmalu pa so žalostne postale,
ker so celo poletje v mračnih in mrzlih
kotih ležale.

Bilal Tahić, 5. C

MATEMATIČNI ZVEZEK

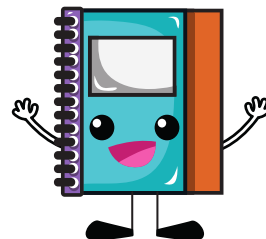
Na mizi ležim, čisto običajen,
a ko me odpreš, sem čisto zabaven.

Številke skačejo, krogci se vrtijo,
računi se smeji, črtice hitijo.

Enačbe rešujem, problemske naloge,
da čim prej te rešim največje nadloge.

Seštevam, odštevam, množim in delim,
vsako nalogo ti brž naredim.

Maja Noč, 5. C

Osmošolci so med kulturnim dnevom, ki smo ga poimenovali pesniški dan, ustvarjali 'zrcalne pesmi' - kitici, ki so jo dobili, so morali pripisati nasprotno. Z učiteljico A. Malič Cumbo so se pogovarjali, da se tudi v življenju da spremeniti pogled in iz nečesa temačnega priklicati svetlobo.

Oprosti trdo mi besedo.
Saj ni izreklo je srce.
Zdaj vem, da te je zbolelo,
a glej, bilo je nehote.
(S. Makarovič)

Včasih ne morem živeti,
preveč sem otožen in plah:
in vendar ne morem umreti,
preveč me je smrti strah.
(K. Kovič)

Kadar kdo zavriska
tak prešerno, tak veselo,
mi je žal srca, ki jutri
tiho bo trpelo.
(T. Pavček)

Jaz sem kakor osamljeno drevo
ob robu razviharjene ravnine,
šibak in sam, brez trdne korenine,
ki bi zagrizla se v peščeno dno.
(K. Kovič)

Oprosti trdo mi besedo.
Saj ni izreklo je srce.
Zdaj vem, da te je zbolelo,
a glej, bilo je nehote.
(S. Makarovič)

Sprejmi lepe besede,
da tvoje srce bo veselo.
Zdaj vidim tvoj nasmeh
in to me je ogrelo.
(Lana Lainšček)

Vedno hočem biti vesel,
ker življenje je prekratko,
čisto blizu je predel,
kjer vse poteka gladko.
(Andraž Vertelj)

Kadar je tišina
tako žalostna, tako sama.
Vesel sem, da bo jutri
spet glasna galama.
(Said Mujanović)

Jaz sem kakor močno drevo
na začetku zelene doline,
močan in sredi svoje družine,
objet za vedno trdo.
(Armin Čajić)

Rekla sem lepo besedo.
Izbralo jo je srce.
zdaj gledaš me veselo
in tvoje oči se blešče.
(Deja Pungerčar)